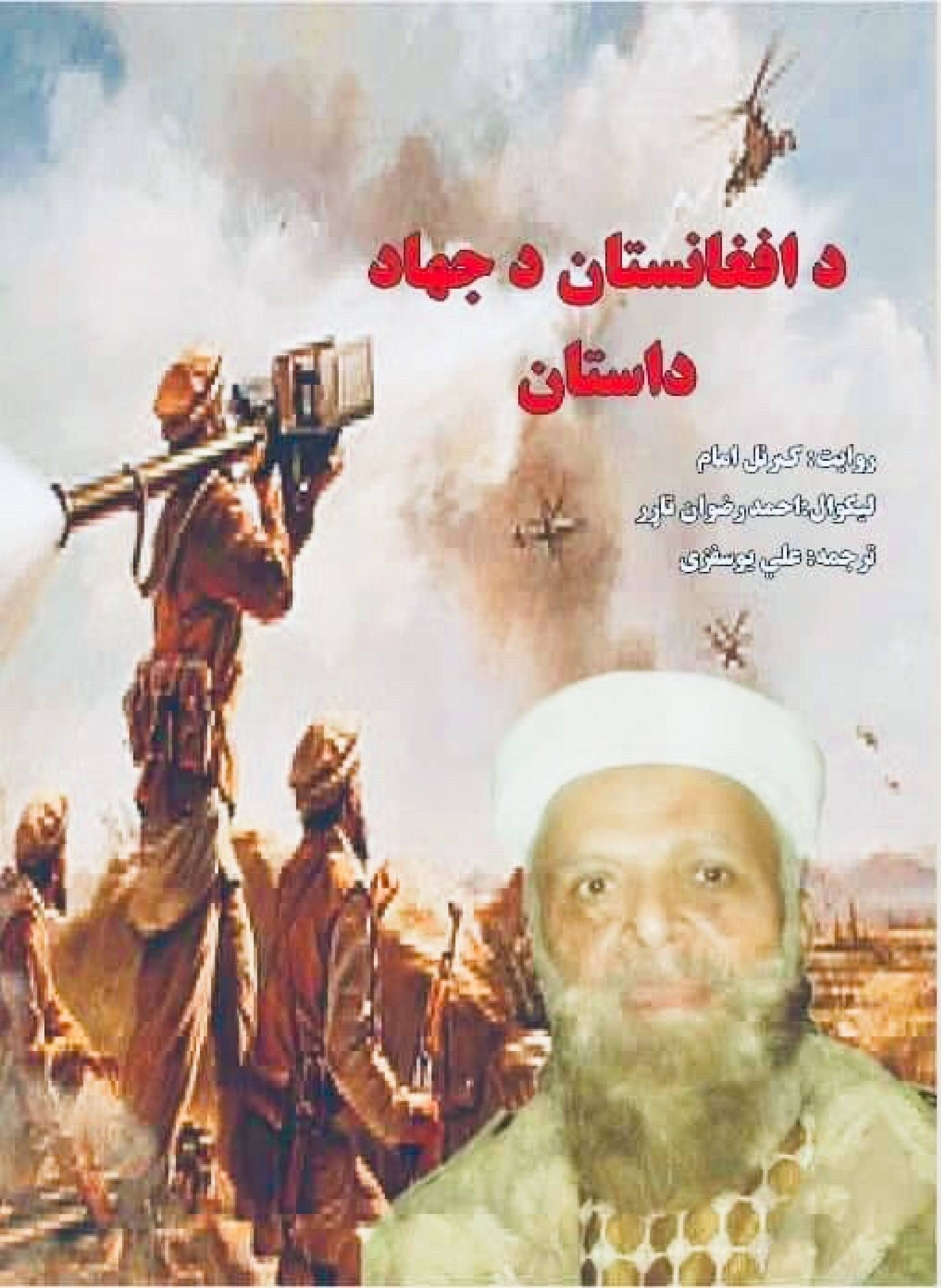

د افغانستان د جهاد داستان

روایت : کرنل امام

لیکوال :احمد رضوان تارړ

ترجمه: علي یوسفزی

د افغانستان د جهاد داستان

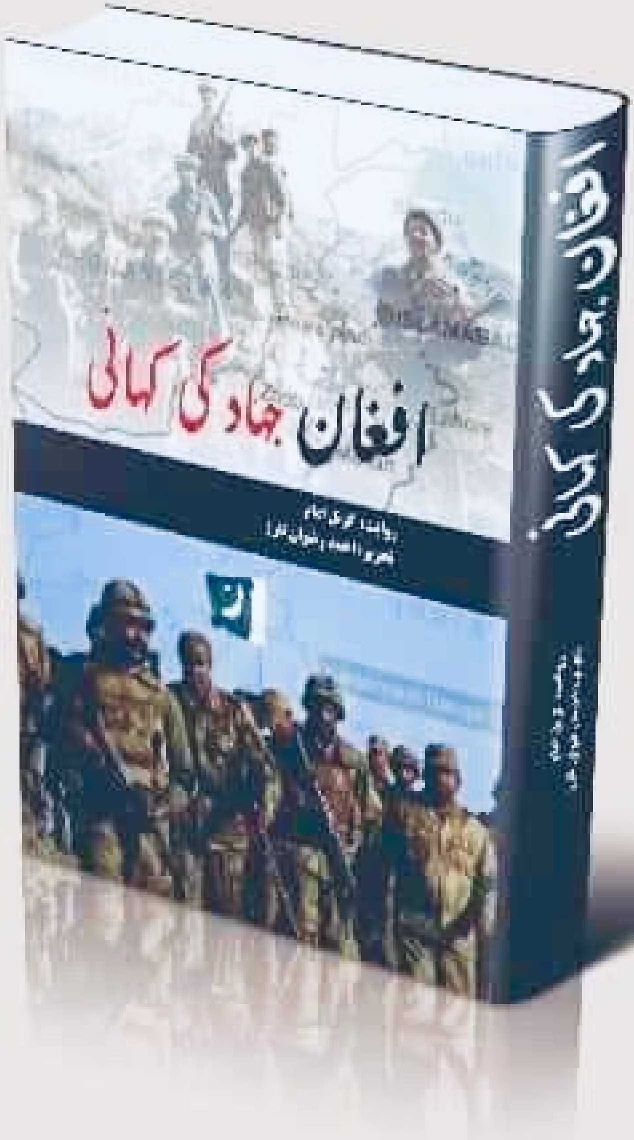

ضروري يادونه:

ګرانو افغانانو دا کتاب ولولئ چې خپل دوښمنان وپېژنئ!

طالبان له کومه راغلل، چا جوړ کړل، د چا لپاره یې جوړل کړل، څنګه یې جوړل کړل، څنګه یې ګران افغانستان د افغانانو په وینو ولمبوو.

زموږ له صداقت نه دښمن څنګه ګټه پورته کړې، موږ ته دښمنان په کومو جامو کې راغلي او موږ یې په خپلو کې وژلي یو.

دا ټولې کیسې درته د افغانانو ستر دښمن کرنل امام خپله دې کتاب کې لیکلي دي.

Download From; Aghalibrary.com

د افغانستان د جهاد داستان

روایت: کرنل امام

لیکوال:احمد رضوان تارړ

ترجمه: علي یوسفزی

Download From; Aghalibrary.com

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم :..........................د افغانستان د جهاد داستان

روايت:....................................کرنل امام

ليکوال: ....احمد رضوان تارړ

ترجمه:...................................علي يوسفزی

ناشر:.....................................پښتونخوا پرس

تيراژ:.....................................۲۰۰۰

Download From; Aghalibrary.com

لیکلړ

یو شخص؛ یو لښکر سړی ۱

زما د خاپوړو خاوره زما د روزنې زانګو ٤

د شوروي خلاف جهاد او ورسره زما تړاو ۱۰

دا زمونږ خپل جنګ و: ۱۹

افغان مجاهدین، بهټو او د سردار داود ملاقات ۲۷

افغان جهاد او د امریکا مرستې ۳٤

جینوا معاهده، ضیاالحق او افغان جهاد ۳۸

د طالبانو اسلامي امارت ٤۵

افغان جهاد او ۳۵ مثالي ځوانان ٤۵

کندهار، ۱۹۹۴کال او زه ۵۸

د سپین بولدک فتح او طالبانو شهرت ۷۰

د طالبانو داسلامي امارت بریاوې او له ما پوښتنې ۷۷

کندهار او پر سپین بولدک د مجاهدینو قبضه ۸۰

د کندهار فتحه او اسلامي امارت ۸۳

طالبانو ته د افغانانو هرکلی ۸۷

هرات ته زما د جنرل قونصل په توګه تګ ۹۱

د ۱۱ سپتمبر پیښه او په افغانستان د امریکا برید ۹٤

ملا عمر مجاهد سره زما وروستی ملاقات..۹۸

ناین الیون او طالبانو سره زمونږ کړې جفاګانې.................................. ۱۰٤

امریکا مونږ په جګړه کې ښکیل کړو ۱۱۰

Download From; Aghalibrary.com

Agha Library The Digital Library

یو شخص؛ یو لښکر سړی

جنرال حمیدګل یوه ورځ د کرنل امام په موجودګۍ کې راته وویل چې کله د کرنل امام سره هم یوه ناسته وکړه، ددې سړي سینه د افغان جهاد د رازونو خزانه ده، ډیر څه به تر لاسه کړې. د پاکستاني میډیا، ویاندویانو او د نظر د خاوندانو له خوا چې په کرنل سلطان پسې څه ډول پروپاګند شروع شو او دهغې د لارې منافقانو ملګرو چې د هغه د کردار د مسخ کولو کوم عمل شروع کړ د یو پاکستاني په حیث ماته ډیر د مایوسۍ وړ و، نو د حقایقو د راسپړلو او د کرنل امام د شخصیت او قربانیو له هغه داستان مې د پردې لرې کولو کوشش وکړ چې له امله یې د پاکستاني قوم په ذهن کې د کرنل امام تصویر ناسم جوړېده. له کرنل امام صیب سره مې خپله اراده شریکه کړه، لومړی خو هغه نه چمتو کېدلو او زیاته یې کړه چې زما کار داسې و چې ضرور نه بولم په اړه یې ډیر وغږیږم. خلک او زما دښمنان چې هرڅه وایي هرڅه فکر کوي ماته مهم نه دي زه خپل وجدان او پاکستان ته پاک یم، ما چې څه هم کړي د پاکستان له پاره مې کړي او چې ضرورت شي خپل سر هم له پاکستان قربانوم. اخر په دې شرط راضي شو چې ځینې (محرم خبرې) به پټې پرېږدي او د ځینو پوښتنو وضاحتونه به راکوي.

په خبرو خبرو کې مې داسې څه ترلاسه کړل چې د معلوماتو د زیاتولو

ترخنګ د ايمان د پياوړتيا او زياتېدو سبب هم ګرځي، په دې توګه هغه کوم چې دکرنل امام په خوله د افغان جهاد هغه رېښتينی داستان وړاندې کړم چې هيوادپاله پاکستانی قوم دخپل يو مخلص او محب وطن پاکستاني سرتيري کيسې په خپلو زړونو کې د تل له پاره يادې وساتي. په دې داستان کې به تاسې دا هم ولولۍ چې کرنل امام څنګه د افغانستان د جهاد په اړه دروغ پروپاګند ردوي او د پاکستاني پوځ د قربانيو څخه مو هم خبروي.

کرنل امام د افغان جهاد په برخه کې په يواځې ځان د يو لښکر هومره کار او لاسته راوړنې لري، لسګونه داسې کماندان او سياسي مشران يې روزلي چې نن يې په افغانستان او اسلامي ملکونو کې نومونه يادېږي. کرنل امام د افغان مشرانو او ولس سره ښه اړيکې درلودې او له همدې کبله پاکستاني ادارو هغه لومړی په کندهار او بيا په هرات کې د جنرل قونصل په توګه په دنده وګماره او د نوموړي له اسر روسوخ او نفوذ څخه د استفادې له پاره يې د مهمو دندو مسوليت ورپه غاړه کړه، کرنل امام د طالبانو د اسلامي امارت په ټوله واکمنۍ کې په افغانستان کې ژوند تير کړ او سختې او سپورې يې وګاللې.

د سپتمبر د ۱۱ پيښې وروسته يې د پاکستاني پوځي چارواکو سره د افغان طالبانو پر سر شديد اختلاف راغی او د امريکا سره مرسته کول يې د پاکستان سره خيانت وباله. په ۲۰۱۰ زيږديز کال کې د مارچ په مياشت کې د آي ايس آي د يو بل پخواني او تکړه افسر خالد خواجه سره يو ځای چې

یو برتانوي خبریال یې هم ملتیا کوله، د پاکستان د سلامتیا له پاره شمالي وزیرستان ته په یو نوي میشن ولیږل شو خو په لاره کې د پاکستاني طالبانو له خوا وتښتولای شو، خالد خواجه لومړی کړای شو، د برتانوي خبریال په سر پیسې واخیستل شوې، خو د کرنل امام په بدل کې له زندانونو لومړی د خپلو ۱۷ ملګرو د ازادولو غوښتنه وکړه، چې پاکستاني حکومت یې د خلاصون له پاره هیڅ کوشش ونه کړ، د اسلامي امارت امیر المومنین ملا محمد عمر مجاهد هم د پاکستاني طالبانو له مشرانو وغوښتل چې د مجاهدینو استاد ازاد کړي خو د هغه غوښتنه هم رد کړای شوه. کرنل امام چې څومره سپیڅلی او پاک مجاهد انسان و او د پاکستان له پاره یې څومره قربانۍ ورکړې وې هومره په بې دردۍ د ۲۰۱۱زیږدي کال د جنورۍ په ۲۳مه کړای شو او دغې پاکې هستۍ د یو خوشاله پاکستان له پاره لیدلي ټول خوبونه او ارمانونه له ځان سره یوړل، خو یوه خبره لکه د لمر روښانه ده چې کرنل امام نه مري هغه به د محب وطن پاکستاني قوم او مجاهدینو په زړونو کې د تل له پاره ژوندی وي.

احمد رضوان تارړ

چکوال، چتال

17/3/2012م

زما د خاپوړو خاوره زما د روزنې زانګو

چکوال د پاکستان د پنجاب ایالت نسبتا یوه مهمه ولسوالي ده، د څو خبرو له کبله د پنجاب په ایالت کې ددغې ولسوالۍ اهمیت او ارزښت زیات دی خو تر ټولو مهمه هغه یې دا ده چې ددې سیمې خلک د پوځ سره ځانګړې علاقه او مینه لري.

زه هم له ښه مرغه دهمدې ولسوالۍ په چټال سیمه کې پیدا شوی یم، پلار مې را باندې امیر سلطان نوم کېښود خو دا چې تاریږ زما قبیله ده نو چې لږ را لوی شوم د امیر سلطان سره مې تاریږ نوم هم ځان ته غوره کړ، تر کومه چې دخپل کار عملي ډګر ته نه وم راوتلی او د افغانستان د جهاد په اړه راته دنده نه وه سپارل شوې نو تر هغې پورې په پوځي چاونۍ او کاري دفتر کې ټولو د امیر سلطان په نوم غږ کولو او پیژندګلو مې هم وه خو د افغانستان د جهاد له پاره د آي آیس آي له خوا را سپارل شوې دنده کې زما کرکټر او چال چلند ددې سبب شو چې د مجاهدینو له خوا راته خپل امام وویل شي او په همدې توګه زه لومړی د طالبانو په منځ کې او بیا ورو ورو رسنیو کې د کرنل امام په نوم مشهور شوم.

کرنل خو مې پوځي رتبه وه خو دا چې طالبانو ته به مې مونځ ورکولو نو د هغې له کبله امام هم شوم لومړی زدکړې مې همدلته د چکوال په خپل

ښکلي کلي چتال کې ترسره کړې، چتال زما دخوبونو نړۍ ده زما د کوچنيوالي، هلته مې خاپوړې کړي او هلته مې خپل ماشومتوب پر ېښی دی.

زه د يو ټيټ رتبه پوځي پلار تر سيوری لاندې را لوی شوی يم هغه پلار چې هلالي پرچم سره يې مينه کوله او همدا يې زړه و چې د هلالي پرچم له پاره ما دنيا ته راوړي او زه هلالي پرچم په ټوله نړۍ کې ورپوم.

همدا يې راته ويل چې د پاکستان له پاره ځان هم قربان کړه او تر هرڅه يې لومړی وګڼه ترهرڅه! د هغه دا ټينګار ماته ډير عجب ښکارېده او عجب خوند مې ترې اخيسته، زما خبرې ډيرې روانې نه وې او غږ مې هم ګنګنی و خو د ښوونځي د ترانې ټيم سره به مې چې کله د پاک سرزمين شاد باد ترانه ويله نو خوند به مې اخيست.

همدا وو چې له وړيکتوبه مې د پوځ سره مينه وه، تر دې چې خوبونو کې به پوځي وم او ټانکونه او الوتکې به مې خوب کې ليدې او چې پلار ته به مې خوب وايه نو راته خوشاليدلو به.

خو د مور مې بيا پوځي دنده نه خوښيده شايد علت يې دا و چې نه يې غوښتل زه يو جګړه مار شخص شم. مور مې په خپلو سترګوجنګونه ليدلي وو.

خو له مانه خدای ج د خپل وطن له پاره لوی کار اخيستل غوښتل نو سره له دې چې ډير وخت مې مور سره و خو فکر او ذهن مې د پلار خوښې ته

ليواله و.

راته ياد شي چې يوه ورځ مې کوچنيتوب کې د خپل کوځې له ماشومانو سره لوبې کولې او زه په کې پوليس وم نو مور مې راغله او رانه يې ډنډه واخيسته او دا خبره يې هم راته ياده ده چې ويل يې ته لا له اوسه خلکو پسې ډنډې ګرځوې هغه خبره نه وه چې يو وخت به زما سرو کار د ډنډو نه بلکې باروتو او کلاشينکوفونو سره وي.

زه پوهيږم د مور روح به مې نا ارام نه وي ځکه چې زه د خپل وطن يو سرتيرى يم او دخپل وطن له پاره هر څه کوم.

زه غواړم زمونږ وطن په نړۍ حکومت وکړي او په دې هيله مې مور هم نه خفه کيږي هغه به هم خوشاله شي چې زمونږ وطن د امريکې او روس غوندې هيوادونو نه پورته وي او که په جنګ کې وي او که په بله برخه کې خو چې زمونږ هيواد دوى ته ماتې ورکړي.

زمونږ دښمن ملک انډيا مو د خاورو سره خاورې کړي وي او په ټوله سيمه کې هلالي پرچم رپانده وي.

د ښوونځي پرمهال مې ذهن ماشوم و په دې خبرو ډير نه پوهيدم خو د ټوپک او پوځي دريشۍ او بوټانو سره مې سخته جوړه وه.

له لومړنيو زدکړو وروسته مې د پوځي زدکړو مرکز ته مخه کړله او دخپلو ارمانونو پوره کېدو له پاره مې خپله د هدف دروازه وټکوله، نورې زدکړې مې په د پاکستان د نظامي زدکړو په اکاډمۍ کې(Pakistan military

academy) کې پيل کړې دا زما د خوبونو د پوره کېدو لومړی پړاو و او په دې کې له زدکړو وروسته ما ډېر څه تر لاسه کولای شول، خو دلته له يو داسې حالت سره مخ شوم چې تصور مې يې هم نه شو کولای؛ لومړی د ويښتو کمول مې لومړۍ تجربه وه چې د يو قانون لاندې را باندې عملي کېدله، هغه رنګ نظامي دريشي هم را په غاړه کړای شوه چې خوښه مې وه او هغه تور درانه بوټان مې هم اوس په پښو و او د لومړۍ ورځې تمرين ته په تمه وم چې کله به پيليږي.

د شپې تر ډېره ويښ پاتې شوم او د سباني تمرين په اړه مې فکر کولو خو په همدې سوچونو کې ويده شوی وم او يو وخت مې شور او غال مغال تر غوږ شو نو پوی شوم چې تمرين له پاره بايد چمتو شو، لومړی پيل مو له منډې و خو ما فکر نه کولو چې دا منډه دې دومره اوږده وي تر دې چې زما سينه دې سوزش وکړي، په ډېرو ځايونو کې د کيناستو اراده مې وکړه خو د تيرې ورځې د درس چې د تمرين په اړه يې راته ويلی و را ياد به شو او بيا به مې د نورو ملګرو په منځ منځ کې منډې ته دوام ورکړ.

په منځ منځ کې مې ويل چې سلطانه دا ستا د وسې کار نه دی تا د ځان له پاره يو نا مناسب انتخاب کړی خو بيا به مې ويل نور هم زما په څېر دي او کومه ځانګړتيا نه لري زه بايد خپل هدف ته دوام ورکړم او منډه کې وروسته نه شم.

دا به لومړی ځل و چې د پوځي دريشۍ نه زما دومره خولې په شنه سهار کې وبهيدلې، د زړه درزا مې هم ډېره وه او او ساه مې هم لنډه لنډه کېدله

خو یو وخت مې چې ځان ته فکر شو نو زه وروستۍ برخه کې په منډه وم او د شا له خوا مې یوه خطرناکه لغته وخوړله چې همداسې په ډاګه میدان پړمخ ولویدم خو که لاسونه مې لومړی په ځمکه نه وای لګولي خدای خبر که دې اوس زما مخ او پوزه په دې ډول پاتې وی.

په کوچني توب کې به مې جګونه کړي و خو دومره سخته لغته مې کله نه وه خوړلې اوس یې هم چې را یاده کړم نو ملا کې مې یو درد وشي، د تمرین استاد را باندې یوه تیزه چغه وکړه او بیا پورته شوم او منډه مې کړه هغې چغې او پورته کړې ډنډې دومره وډار کړم چې دردونه مې هیر شو او تر ټاکلي ځای ته د رسیدو له پاره مې منډې ته دوام ورکړ.

تر ټولو د حیرانتیا خبره لا دا چې هر سهار له خوبه را ویښیدو سره باکه پاکه مې ږیره خریلی وی، د پاکستان په نظامي سستم کې دا یو اصل دی چې پوځي او د پوځي اکاډمۍ محصل به ږیره خریي او ویښته به یې کم وي، زه به هم هر سهار را پاڅېدم او لومړی به مې ږیره پاکه له مخ لرې کوله او بیا به مې دریشي او بوټونونه په پښو کول.

په قراره قراره ددې ټولو شیانو سره اشنا شوم هر سهار په شاړو کې منډې وهل، په چمن کې رغړیدل او د وسلو د استعمال چلونه او مهارتونه زده کول مې ورځنی فعالیت شو.

خو زه لکه خدای یو داسې کار ته پیدا کړی وم چې باید دپاکستان له پاره یې تر سره کړم نو ځکه راته چانس برابر شو چې د سرحدي ځواکونو سره یو ځای شم، د سرحدي ځواکونو سره زما دنده مختلفه وه او هغه څه و چې زما زړه او ذهن ورسره بلد و او زما استادانو ما کې پیژندلي و.

دلته تر یو وخت تیرولو وروسته پریکړه داسې شوه چې زه باید د یو څه وخت له پاره د پوځ د ځانګړې قطع سره په سپیشل فورس کې تیر کړم.

هم هغه و چې زه د پاکستان د پوځ د ځانګړې ډلې سره یو ځای شوم. دا هغه ځای و چې زه دلته په ډیر څه وپوهیدم ارماني خبرې مې هیرې کړې او لکه له خوبه را ویښ چې کړای شوم دلته مې عملي کار ته ملا باید تړلې وای، دلته زه د یو داسې ځانګړي کار له پاره چمتو کیدم چې وړیکتوب کې یې ما په اړه چورتونه وهل.

دا هغه ډله وه چې ټوله پاملرنه یې په سیمه کې روان وضعیت ته وه او زه دخپلو مشرانو سره ډیرو مهمو مسایلو ته متوجې کیدلم.

دلته ما باید زدکړې وای چې د پاکستان له پاره د پاکستان له پولو د باندې څه کولای شم، څنګه د پاکستان اهداف له پولو د باندې تر لاسه کړم او څنګه حتی په پردي هیواد کې د خپل هیواد ګټې خوندي کړم.

پوره اته کاله مې دلته تیر کړل؛ دا اته کاله ماته اتلس کاله وو، دلته راته یو هدف راکړل شو، دلته مې یو ارمان پیدا کړ چې د هغې له پاره مې باید کار کړی وی، دلته مې زده کړل چې تر هرڅه لومړی خپل هیواد دی او له هرې لارې چې کیږي زه به د خپل هیواد له پاره کار کوم.

له اته کلونو زدکړې وروسته زه بیرته باید خپل پخوانۍ دندې ته ګرځېدلای وی، هغه مهارتونه چې په اته کلونو کې مې زده کړل باید هغه عملي کړم او له هغې ګټه واخلم.

د شوروي خلاف جهاد او ورسره زما تړاو

د پاکستان او له پاکستانه د باندې چې د افغان جهاد په اړه خبرې کیږي نو د څو نورو ملګرو سره زما نوم یې په سر کې وي، افغان جهاد سره زما اړیکه ډیره ناڅاپي او د تمې خلاف وه په ۱۹۷۴ زیږدیز کال کې د پاکستان او امریکا ترمنځ د استخباراتو او پوځي روزنې په برخو کې هوکړې وشوې او له ښه مرغه د خپلې وړتیا پر اساس د خپل حکومت له لورې امریکا ته ولیږل شوم.

د پوځ د ځانګړې ډلې سره زما تګ زما له پاره ډیر خوشالوونکی و، خو د زدکړو برخه مې بیا تر ټولو خطرناکه او ځانګړې وه.

زما نوم په داسې روزنیز پرګرام کې لیکل شوی و، چې هغوی په یو ملک کې د ګډوډۍ رامنځ ته کولو او همدا ډول چاودنو کولو مهارتونه زده کړم.

دا دومره خطرناک کار و چې د زدکړو پر مهال څو څو ځل وډار شوم خو بیا به مې چې فکر کاوه چې دا زما هیواد ته ضرورت دی نو هرڅه مې زغمل، زما ډیره لیوالتیا او ځیرکتیا د امریکایانو له پاره ډیره د تعجب وړ وه ما هر یو درس ډیر ښه زده کولو او چې کله به یواځې شوم نو د خپل درس په اړه به مې فکر کولو، په ډیره لږه موده کې زه ددې جوګه شوم

چې یواځې په شلو دقیقو کې دې زه د کور په یوه ساده اشپزخانه کې د مالګې، بورې، د لوښومینځلو پوډرو او نورو کورنیو توکو څخه یو داسې خطرناک بم جوړ کړم چې هغه دښمن ته غټ تاوان واړوي.

ددې ترڅنګ چې تر ټولو ډیر مهم و هغه د استخباراتي چلند اړوند زدکړې وې چې ما د امریکایي استادانو څخه تر لاسه کړې، هغه مهال زه نه پوهیدم چې له امریکا پاکستان ته له تګ وروسته به زه څه کوم، خو په اسلامي اصولو ځان برابرول، لمونځ او د دین اړوند په مهمو خبرو مې کار وکړ او بیا داسې وخت راغی چې امریکایي استادانو به له ما د دین اړوند پوښتنې کولې او ما یې ځواب ورکولو.

دا هغه مهال و چې په افغانستان کې د ۱۹۷۳ د جولایي په ۱۷مه سردار داود خان د ظاهر شاه په نه موجودیت کې پر هغه کودتا وکړه، شاهي نظام یې ړنګ او د جمهوري نظام بنسټ یې کېښود.

سردار داود له دې وړاندې لا له شوروي سره اړیکې درلودې خو واک ته له رسېدو وروسته یې دغه اړیکې نورې هم غښتلې شوې او د مرستو او همکاریو په لړ کې خبره تر دې را ورسیده چې یو شمیر افغان محصلین شوروي ته د زدکړو له پاره لاړل او همدې سره د کمیونیستي افکارو را خورېدو پیل هم وشو.

د کابل پوهنتون او همدا ډول د کابل پول تخنیک پوهنتون کې دهغه استادانو او خوځښتونو خلاف تحرکات پیل شول چې د اسلامي نهضتونو

له افکارو یې رنګ اخیستی و، د کشمکشونو وروسته په ناڅاپي ډول په کابل پوهنتون کې د محصلینو د اسلامي فکارو درلودونکې ډلې مشر عبدالرحیم نیازی په مرموز ډول ووژل شو هم هغه و چې د هغه له جنازې څخه یو حرکت پیل شو. د سردار داود حکومت چې کله دهغه خوځښت د مخنیوي هڅه وکړه نو کابو د ۳۵ په شاوخوا کې یوه ډله چې استاد برهاالدین رباني، ګلبدین حکمتیار، احمدشاه مسعود په کې شامل وو پاکستان ته راغلل، استاد سیاف هم د دوی سره ملګری و خو هغه په لاره کې نیول شوی و او په زندان کې پروت و.

د پاکستان ډیر وفادار او په پاکستان مین ذوالفقار علي بټو نصیر الله بابر ته دنده وسپارله چې له افغانستانه راغلې دغه ډله منظمه کړي.

نصیر الله بابر د جماعت اسلامي د مشرانو په مرسته کابو ۶ میاشتې په صوبه سرحد کې وساتل او د یو تنظیم په جوړولو یې کار وکړ.

یوه ورځ راته نصیر الله بابر صیب وویل چې په یو تنظیم کې د افغانانو راټولول دومره سخت کار و لکه په ډنډ کې چې چینډښې راټولوې.

۱۹۷۳م کال د پاکستان له پاره ډیر ښه کال و، له څه مودې راهیسې مونږ که له یو لورې د هندوستان سره سختې خرابې اړیکې درلودې بل لورې مو تازه د پاکستان د ویش تجربه درلوده چې د هندوستان په مرسته بنګلدیش له پاکستان جدا شو. که چیرې تر اوسه بنګلدیش زمونږ سره وای نو مونږ په ډیره اسانۍ کولای شول چې هندوستان مهار کړو او په یوه

جذیره کې بند وساتو.

له بده مرغه د افغانستان د شاهي حکومت او بیا وروسته ورسره د داود خان دحکومت لاسونه ډېر پاکستان ته راګرځېدلي وو.

سردار داود د شوریانو په مرسته د پاکستان حالت یو ځل بیا له بحران سره مخ کول غوښتل، شوریانو سمندر ته لاره پیدا کول غوښتل، صدر داود غوښتل خپله پخوانۍ جعرافیه بیرته له مونږ وګرځوي او د ډیورنډ لاین په اړه یې نوې کشاله لا پسې ډېره تبلیغ کړه خو د خدای ج شکر چې دوی ټول په خپلو کړنو کې ناکام شول او پاکستان ته یې هیڅ ضرر ونه شو رسولای.

زمونږ د مخالفو دې دواړو حکومتونو سره هندوستان هم د خپلو شومو موخو له پاره دوی سره لاسونه یو کړي وو او د افغانستان خاوره یې زمونږ په خلاف استعمالول غوښتل.

خو ۱۹۷۴م کال کې معادله بیخي بدله شوه او په لومړي ځل زمونږ لاس ته هم داسې څه راغلل چې مونږ پرې خپل ګاونډي هیواد کابو کولای شو او هغه د داود او کمیونزم په خلاف راپورته شوي ځوانان وو.

بهټو صیب ډېر زیات خوشاله و، هرڅو که دا یوه وړه ډله وه خو په لومړی ځل پاکستان په سیمه کې او دخپل ګاونډي هیواد افغانستان خوږ رګ پیدا کړ، بهټو صاحب نصیر الله بابر ته ځانګړې دنده وسپارله چې هرڅه کیږي باید له دې فرصت استفاده وکړو، په همدې ورځو شپو کې د داود

خان له لورې د پاکستان د سالمیت خلاف ډېر سازشونه شروع شوي وو او مونږ یې باید لاس لنډ کړی وی، که مو هغه مهال له دې فرصت ګټه نه وی اخیستلای پاکستان به وخته اوس نړۍ په جعرافیه کې داسې نه و خو بس د خدای مرسته وه او د یو څو وطندوسته شخصیتونو شپه ورځې هلې ځلې وې چې له یو غټ خطر مو پاکستان دادی روغ جوړ تر تاسو را رسولای؛ اوس یو څه خلک را پورته کیږي او په مونږ تور پورې کوي چې مونږ د ترهګرو مرسته کوو او پاکستان مو پرږدي جنګ کې ښکیل کړه.

ورو ره زه باید ووایم دا کوم پردی جنګ نه و چې مونږ ورکې ور ګډ شو بلکې دا د پاکستان جنګ وو او که هرڅه کیدلای مونږ باید د پاکستان د خوندیتوب له پاره دا جنګ هم کړی وی او هم ګټلای وی.

نصیر الله بابر چې یو ډېر وطند دوسته سړی و او ډېر لوی سوچونه او ارادې یې درلودې هغه بهټو صیب سره سلا مشوره وکړه چې له افغانستانه راغلیو ډلو ته چریکي جګړه ور زده کړو. سره له دې چې پوځ سره په ځینو برخو کې هغه زمانه کې د بهټو صیب اړیکې ښه نه وې خو دا چون د پاکستان د خوندي کولو خبره وه نو ځکه بهټو صیب پوځ په دې قضیه کې رادخل کړه، دا لومړی ځل و چې د پاکستان پوځ د افغانستان په اړه په یوه مسله کې را ښکیلیږي، د پوځ لوی درستیز هم د بهټو صیب خبره ومنله او په دې برخه کې یې د ځانګړې پالیسۍ جوړولو او کار کولو پلان ته تېر وواهه.

لوی درستیز د پاکستان د ایس ایس جي قوماندان جنرال غلام محمد

ملک ته تليفون وکړ او له هغه يې په دې برخه کې مرسته و غوښته.

دا مهال زه هم په پيښور کې د ايس ايس جي د پراشوت د څانګې مسوول وم، جنرال صيب ملک راته تليفون وکړ ويل يې په لومړي ځل په يو داسې کار کې د مرستې غوښتنه درنه کوم چې نسلونه نسلونه به په تا بيا ووياړي.

ما ورته ويل: ښاغلي مشره ته امر وکړه زه د پاکستان له پاره څه کولای شم؟

جنرال: زمونږ حکومت او پوځ يو خطرناک کار ته لاس اچولای دی او دا پاکستان له پاره نهايت مهم دی ګني پاکستان له سختو ننګونو سره مخ دی.

ما بيا ورغبرګه کړه: حکم کوئ څه کولای شم؟

جنرال: بابر صيب به تاسې سره اړيکه کې شي دهغه يو کار دی زه باور لرم چې ته دا کار په ډيره ښه طريقه کولای شې. ستا د پرمختګ له پاره دا نهايت مهم چانس دی نو د پاکستان او ځان له پاره ته دا پراجيک بايد کامياب کړې.

جنرال صيب راته دا هم وويل چې ته به د خپلې دندې په اړه چوپه خوله يې او نه بايد څوک خبر شي چې ته څه کاره يې او څوک يې.

د جنرال صيب د خولې لفظونه اوس هم راته ياد دي (But don't"

(disclose your identity over there, do it secretly

جنرال صیب را باندې دا سپارښتنه هم وکړله چې هلته نه باید په پوځي موټر یا لباس کې لاړ شم او ما هم د هغه دحکم تعمیل وکړ او یو ستر مسوولیت مې په خپلو اوږو بار وکتلو.

د شوروي له پالیسو په امریکا کې خبر شوی وم چې هغوی څه کول غواړي او همدا ډول د هندوستان او د افغانستان د کړنو او لاس وهنو په اړه مې ژر ژر استخباراتي راپورونه را وغوښتلل او د قضیې هر اړخیز معلومات مې ځان ته راټول کړل.

زه په یواځې سر د خپل خدای په مرسته او د خپل ګران هیواد پاکستان له پاره دې جنګ ته را ووتلم او په لومړۍ ورځ مې ځان سره پریکړه وکړه چې زه به د پاکستان د دښمنانو پر وړاندې له هیڅ یوې لارې مخ نه ګرځوم.

دا ملک مونږ ته خدای په نعمت کې راکړی او بنیاد یې په کلمه توحید ایښودل شوی؛ زه به پریږنږدم چې د اسلام دغه قلعه دې سردار داود یا هندوستان ړنګه کړي.

په ۱۹۷۵م زیږدیز کال کې مونږ دا چاره ډیره په لږه پیمانه پیل کړه او په لومړي کورس کې د نورو ډیرو سردار داود مخالفو افرادو سره ګلبدین حکمتیار، احمدشاه مسعود او دین محمد هم شامل وو.

دا لومړی کورس مونږ ډیر پټ تر سره کړه او له دې وروسته مونږ بیا په مختلفو برخو کې ځینې نور کورسونه هم له کابل راغلي ځوانانو ته ورکړل.

دا لړۍ ورو ورو پراخیدله نو له دې کبله یې دې برخې ته د پاکستان د پوځ دوه نور تکړه کسان هم ځانګړي کړل.

کرنل راز او میجرظهور صاحبانو په دې برخه کې ډیرې خوارۍ وکړې او د سردار داود خلاف مو د مخالفې ډلې تقویت او پیاوړتیا له پاره شپه او ورځ په ځان یوه کړې وه.

هغه مهال که مونږ د افغانستان د حکومت خلاف له یو داسې تکتیک کار نه وی اخیستی نو کابل نه مجبوریدلو چې بهټو صیب ته د ملګرتیا لاس را اوږد کړي.

زمونږ د لومړنیو ټرینګونو وروسته مو دغه ډلې د افغانستان ننګرهار ولایت ته ولیږلې او هغوی یو څو چریکي بریدونه ترسره کړل.

کله چې د سردار داود مغروره حکومت درک کړه چې که د پاکستان ضد توطیو لاس وا نه خلي نو ملک به یې ورته در به در کړو نو هم هغه و، چې د بهټو صیب سره یې اړیکه ونیوله او پاکستان ته د راتګ غوښتنه یې وکړه.

بهټو صیب ډیر د مشرقي روایاتو پابند سیاست مدار و، په بیلا بیلو برخو کې د افغانستان او پاکستان ترمنځ د اړیکو د پراخېدو او د ملګرتیا ژمنې وشوې هم هغه و چې بهټو صیب د افغانستان ضد کړنو د لاس اخیستو

سپارښتنه راته وکړه، خو مونږ چې نه غوښتل دا فرصت له لاسه ورکړو په ښکاره خو مو د افغان ځوانانو د جنګي زدکړو بهیر ودروه خو زمونږ مسلسل اړیکې ورسره وې او په بیلا بیلو برخو کې مو دهغوی ملاتړ او تنظیم او تجهیز کولو.

مونږ نه غوښتل په لومړي ځل لاس ته راغلی فرصت له لاسه ورکړو، زمونږ د پوځ پلان دا و چې د سردار داود حکومت د ځپلو او هغوی پاکستان ته د راماتولو له پاره باید دا څه په لاس کې ولرو، هم هغه و چې د لړلړ ځنډ سره سره دا لړۍ د ۱۹۸۷ د ډسمبر تر میاشتې را ورسیدله.

دا هغه وخت و چې سرو لښکرو په افغانستان مستقیم یرغل وکړ او خپل پوځ او مشاورین یې افغانستان ته را ولیږل او په ښکاره توګه هغوی د یو لوی جنګ او د اوږد مهالې ستراتیژۍ له پاره کار شروع کړ. د شوروي حکومت لا له پخوا ارادې څه نورې وې او هغوی نه غوښتل چې یوائځې د افغانستان په جعرافیه بسنه وکړي، پاکستان د هغوی د راتلونو پلانونو یوه مهمه برخه وه او همدې له پاره یې د افغانستان له حکومت سره داسې وعدې کړې وې چې دوی به د پاکستان له ماتولو وروسته د افغانستان په نوم سیمې هغوی ته ور وسپاري.

هغوی ته معلوم نه وو چې دلته به په ګونډو کیږي او د پاکستان په پاکې خاورې د قدم کیښودلو ارمان به یې پوره نه شي.

دا زمونږ خپل جنګ و:

زه غواړم لږه رڼا په دې واچوم چې دا زمونږ خپل جنګ وو مونږ د بل چا له پاره جنګ نه دی کړی مونږ ته معلومه وه چې که مونږ د ډیورنډ لاین هغې غاړې سرې لښکرې حصار نه شوې کړلای نو ډیر ژر به د پاکستان انجام هم د منځنۍ اسیا د هیوادونو په څېر د غلامۍ شي.

ځېنې خلک داسې فکر کوي چې مونږ ګني د امریکې له پاره دا جنګ وکړ کوم وخت چې مونږ دا جګړه شروع کړې وه هغه مهال امریکا افغانستان له پاره هیڅ پرګرام نه درلود.

که یې درلودلای نو بیا یې ولې د نورمحمد ترکي حکومت په رسمیت وپیژندلو تر دې چې پاکستان ته هم د امریکې له خوا وویل شول چې د افغانستان حکومت په رسمیت وپیژني.

زمونږ د پوځ نظر دا و چې د نور محمد ترکي حکومت ډیر کمزوری دی او عام ولسي ملاتړ نه لري نو پکار نه ده چې مونږ یې په رسمیت و پیژنو.

ما په خپله د جنرال ضیاالحق نه هغه وخت اوریدلي چې نه باید مونږ د نور محمد ترکي حکومت په رسمیت و پیژنو خو د امریکایانو تشویق او هڅونه وه چې مونږ د نور محمد ترکي حکومت په رسمیت و پیژندلو.

هغه مهال زه او زما نور ملګري په دې نظر و چې دا زمونږ د هيواد د بقا جنګ دی او که مونږ يې ونه کړو نو مونږ به هم سور سيلاب له ځانه سره واخلي.

زه ډير په ډاډه زړه وايم چې په ۷۸، ۷۹ او ۱۹۸۰ درې کلونو په دوران کې چې د شوروي له لښکرو سره څومره جنګونه شوي دي د ټولو بوج او مسووليت د پاکستان په اوږو و، له افغانستانه راغلي قهريدلو ځوانانو ته مو د دويمې نړيوالې جګړې را پاتې ځينې وسلې او همدا ډول په دره کې مو د دوی له پاره وسلې را ونيولې، څومره جنګونه چې په دې وختونو کې شوي دي پاکستان تک تنها و او هيچا يې لاس نيوی نه دی کړی، دا خلک چې نن سبا په رسنيو کې بړ بړ غړيږي دوي چرته درک کولای شي چې هغه مهال مونږ په څومره سختو مشکلاتو کې د پاکستان له پاره جګړې ته دانګلي وو يا خو دا خلک هغه شرايط نه شي درک کولای او يا بيا د پاکستان سره مينه په زړه کې نه لري.

سره له دې چې په دې وخت کې په مونږ بيخي ډير له ستونزو سره مخ و خو نه چا لاس راکړی او نه هم چا مالي امداد دا يواځې زمونږ جنګ و چې د افغانستان او دهغوی د ملاتړو سره مو روان کړی و، حالات دومره خراب و چې مونږ د شوروي په خلاف د جنګيدونکو مجاهدينو له پاره د ډوډۍ او لباس غم هم نه شو خوړلی خو دا ډير ښه او ريښتيني خلک وو مونږ يې نه په عذابولو چې مرستې لرې دي که ډيرې بلکې لا مو هم هغوی تر احسان لاندې وو او په ډيره ښه توګه زمونږ کارونه پر مخ روان و.

امریکا دا سوچ هم نه شو کولای چې په افغانستان کې دې د جماهیر شوروي په ځېر یو سپر پاور هیواد ته ماته ورکړلای شي.

دغه مهال چې له امریکا کوم ماهرین راغلي وو هغوی په دې نظر و چې په ویت نام کې جګړه کله چې د شوروي له پاره د اوه سمندرونو ور اخوا جګړه وه هغوی مات نه شول نو په خپل ګاونډ افغانستان کې به یې څنګه مات کړو.

امریکایي ماهرینو چې په ویټ نام کې یې له داسې خلکو سره وهل خوړلي وو چې قدونه یې څلور فټه او پنځه اینچه وو دا ورته نهایت سخت او له امکان لرې ښکاریدل چې دلته دې هغوی له شوروي لښکرو سره جګړه کې بری خپل کړي.

په ډیرو ناستو کې د پاکستان پوځ هغوی ته د قناعت ورکولو هڅه کړې خو یا خو لکه هغوی چې نه پوهیدل یا یې نه غوښتل. غوښتل یې ضرور خو په دې باور نه و چې ګوندې دې جګړې ته په ور ګډیدو به دوی بر لاسه شي خو دا د پاک پوځ د زړورو او وطن دوسته جنرالانو او مامورینو هلې ځلې وې چې یو لوی اوس خت جنګ یې د امریکا له پاره اسانه کړ.

اوس هم هغه امریکا را پاخیږي مونږ ته وایي چې تاسو ترهګر پالی. جنرال پرویز مشرف ته مې یوه ورځ مخامخ وویل چې ته ولې امریکا ته نه وایي چې یو وخت ستا سو ضرورت و هر څه مو کول اوس چې زمونږ ضرورت دی ولې راته مخ کې دریږئ خو پرویز مشرف کې دا وړتیا نه وه چې د پاک

پوځ نه دفاع وکړي.

مونږ چې کله د امریکایي استازو سره د افغان مجاهدینو د جګړو راپورونه او پرمختګونه شریک کړل او دا چې دا مجاهدین څومره په جذبه جګړې ته دوام ورکوي امریکا پوی شوه چې د بخت ستوری یې بیدار شوی او ډیره ژر دا لوبه دهغوی په ګټه تمامېدلای شي نو هم هغه و چې امریکا د هر ډول مرستې په را کولو راضي شوه.

هغه مهال چې شوروي افغانستان ته را دننه شو مونږ خپلې اندیښنې امریکایانو سره شریکې کړې خو د امریکا ولسمشر جیمي کارټر له مونږ هیله وکړه چې نه دوی او نه هم پاکستان باید د افغانستان مسلې ته لمن ووهي. دا مهال امریکا د افغانستان په شمول یوه داسې سیاسي جعرافیه منلې وه چې واک یې د شوروي سره دی.

خو زمونږ له پاره دا معادله بیا د منلو نه وه، که مونږ بې غمه کېدلی نو هلته ورځ تر بلې د هندوستان اثر او رسوخ مخ پر زیاتېدو و، د افغانستان پوځ او حکومت په پخو دربده او افغانستان کې اقتصادي پراختیا او سیاسي پوځي ځواکمنتیا ددې لامل کیدله چې د دې سیمې په اړه په هره سیاسي معادله کې د پاکستان پر ځای افغانستان ته ځای ورکړل شي. پاکستان دومره ډیر چانسونه نه درلودل چې د نړۍ د سیاسي معادلو برخه ګرځیدلای وی نو ځکه که د امریکې د مشرانو خوښه وه او که نه مونږ باید دې جنګ ته داخل شوی وی.

تر ټولو مهمه خبره لا دا چې مونږ هم هغه مهال د افغانستان سره په يو جنګ ښکيل و. هغوی د پښتنو او بلوڅو په پارولو سره پاکستان بې ثباتولو کولو او د مجاهدينو پاللو اور وزلو سره مونږ د افغانستان حکومت ته ښه درس او غبرت ورکولای شو، چې که تاسو زمونږ مخالفان د پاکستان د بې ثباته کولو له پاره په شا ټپوئ نو ستاسو خوږ رګ مو هم پيدا کړی او په همدوی سره به ستاسو ريښې درپربکړو چې تاريخونه به بيا دا معرکه ياده ساتي.

د امريکا حکومت په دې نظر و چې افغانستان کې لاس وهنه به د دې سبب شي چې د شوروي لښکرو ته بهانه په لاس ورشي او په اسلام اباد او بيا تر کراچۍ پورې د خپل واک مزي وغځوي.

له دې کبله دغه مهال مونږ مجبور و چې خپل کارونه خپله مخ ته يوسو او په پټه توګه د ا يس ا يس جي دوه سوه افسران د افغان مجاهدينو په روزنه کې برخه واخلي ددې له پاره مونږ ۱۲ ټيمونه جوړ کړي وو ، په دغه وخت کې مونږ تقريبا ۹۵ زره افغان مجاهدينو ته بيلا بيل د جنګي زدکړو روزنه ورکړې وه او هغوی هم ډير په ښه شان مخکې روان وو.

هغه کسانو ته چې مونږ ټريننګونه ورکړل په هغوی کې امير المومنين ملا عمر او شيخ اسامه بن لادن هم وو، چې دوی د افغان جهاد له پاره مونږ سره ټريننګ شوي وو او پوځي روزنه يې زمونږ د همکارانو د سيوري لاندې ليدلې وه.

خو کله چې افغان مجاهدینو له هر لورې په شوروي لښکرو او افغان حکومت بریدونه پیل کړل او هغوی ته یې درد او تکلیف ورسوه نو د امریکا ولسمشر جیمي کارټر وویل د افغان مهاجرینو له پاره مونږ د پاکستان مرستې ته چمتو یو او ځلویښت میلیونه ډالره مرسته له پاکستان سره کوو.

کله چې لومړي ځل صدر کارټر د ځلویښت میلیونه ډالرو د راکړې خبره وکړه نو جنرال ضیاالحق ورته کړل:(”Thank you very much, this is handful of peanut,we don't need it “)

« ډیره زیاته مننه! ستاسو له خاورو ډکو ممپلیو ته اړتیا نشته» دا د امریکا په ولسمشر غټ طنز و ځکه چې یو خو د جیمي کارټر ریاست د ممپلیو له کبله زیات مشهور و او بل خپله کارټر د ممپلیو یو لوی سوداګر هم و نو ضیاالحق ورته له همدې له پاره دا طنزیه جمله وکاروله.

«د یوې خبرې یادونه دلته ضروري بولم په لومړي سر کې زمونږ د حکومت دومره کلکه اراده نه وه چې دوی به دوامداره افغان مجاهدینو ته ځای او روزنه ورکړي بلکې بهټو صیب خو یواځې غوښتل چې د سردار داود هغه ارادې شنډې کړي چې د پاکستان د تقسیم له پاره یې لرلې.

بهټو صیب لومړیو کې ګڼله چې دوی به له دې لارې په سردار داود فشار راوړي او هغوی به راضي کړي چې له پاکستانه په کرار کیني خو کله چې پاک پوځ په دې کې شریک کړای شو نو زمونږ ملګرو میاشتې میاشتې کار

وکړ چې ځنګه له دې فرصته د يوې اوږدې مودې له پاره ګټه واخلي او هم هغه و چې مونږ په خپلو موخو کې تر ډېره بريالي شو خو له بده مرغه بيا زمونږ ځينو جنرالانو مونږ ته مشکلات جوړ کړل.»

کله چې په لومړيو وختونو کې روزل شويو مجاهدينو بريالي بريدونه وکړل او د کابل دننه او د افغانستان په يو شمېر ولايتونو کې د سپارل شوي پلان سره سم پاڅونونه او بغاوتونه پيل کړل نو امريکا محسوسه کړه چې په افغانستان کې د شوروي پر وړاندې کومه معجزه کېدونکې ده.

دا هغه ورځې وې چې ما د خپلو زحمتونو ثمره په خپلو سترګو ليدله، دا به څومره د خوشالۍ خبره وه ما له پاره چې ما د زدکړو مهارتونو نتيجه په خپلو سترګو ليدله او دا هغه ځای و چې له ځان سره به مې ويل همدې کارونو له پاره زه خدای پاک پاکستان کې پيدا کړی وم.

دا دعوه ما ځکه کوله چې لومړی ځل د پوځ په استازيتوب په دې جګړه کې رول ماته را سپارلی شوی و او زما کارونه ډېر ښه مخ ته روان وو.

د افغانستان جهاد په اړه د امريکا او پاکستان ترمنځ د خبرو اترو دا لړۍ همداسې روانه وه چې د جيمي کارټر د ولسمشرۍ دوره هم پوره شوه او ريګن د امريکا د نوي ولسمشر په توګه واک ته ورسيد له يو تفصيلي راپور او ارزونې وروسته ولسمشر ريګن خپل مشاور او د سي ای ای مشر ويليم کيسي پاکستان ته را وليږل، هغوی مونږ ته د هر ډول مرستو وړانديز وکړ او زياته يې کړه چې د هر ډول همکارۍ له پاره امريکا تاسو

سره ده، خو جنرال ضياالحق په ډېر میړانه ځواب ورکړ چې روان بهیر چې څنګه روان دی همداسې یې پرېږدئ او تاسو په کې هیڅ مداخله مه کوئ مونږ پوهیږو چې څه وکړو، ضیاالحق دا هم ورته وویل چې که زمونږ په کارونو کې تاسو ته کوم مشکل ښکاري نو تاسو راته لارښوونه وکړئ باقي د پاکستان پوځ هرڅه مخ ته په سمه توګه وړي.

افغان مجاهدین، بهټو او د سردار داود ملاقات

افغان حکومت په ۱۹۴۶ کال کې د ډیورنډ لاین په اړه برتانوي حکومت ته خپل تحفظات وړاندې کړل خو د کانګرس له خوا په دې تړاو کلک غبرګون رامنځ ته شو افغانستان ته یې ګواښونه هم وکړل.

په هندوستان کې د عبوري حکومت جوړېدو سره سم چې د بهرنیو چارو د سمبالښت له پاره په کې جواهر لال نهرو ټاکل شوی و.

نهرو د افغانستان د حکومت ادعا رد کړه او زیاته یې کړه چې که په تاریخي مسایلو کې بوختیږو نو افغانستان مجبور دی چې یوه لویه اندازه نوره ځمکه هم له لاسه ورکړي.

خو د پښتونخوا اړوند د ریفرنډم وروسته د هندوستاني حکومت فکر او نظر بدل شو او د افغانانو د فکر او داعیې پلوی ته یې ملا وتړله چې ورسره سم په پاکستان کې د دوی لاس وهنې زور واخیست او په صوبه سرحد کې د قومي خوځښتونو یې تازه جوړشوي پاکستان ته د مشکلاتو د جوړولو هڅې شروع کړې تر دې چې په ۱۹۴۸ کې د اګست ۳۱ د کابل حکومت له خوا د پښتونستان ورځ وټاکل شوه چې په لویه کچه به یې لمانځه کیدله.

همدا ډول د کابل په منځ کې د پښتونستان په نوم یو څلور لاری ونوموه چې د پښتونستان جنډه به پرې هسکه وه. یواځې دا نه په ۱۹۵۵ د مارچ په ۳۰ په کابل کې د ټولو سفارتي اصولو په خلاف د پاکستان په سفارت حمله وکړای شوه او هلته یې د پښتونستان جنده ولګوله.

خو کله چې سردار داود واک په لاس کې واخیست په پاکستان کې ددغه هیواد لاس وهنې نورې هم زیاتې شوې. اصلا افغانان خپله نه و بلکې تر شا یې روسیه او هندوستان و چې پاکستان کې لاس وهنو ته یې هڅول.

داود خان فکر کولو چې د بنګلدیش په څېر به دوی هم وکولای شي چې صوبه سرحد له پاکستانه جدا کړي او د هندوستان مشوره هم ورته دا وه چې د بنګلدیش په څېر به صوبه سرحد هم له پاکستانه جدا شي او دوی به په خپلو خرابو نیتونو کې بریالي شي.

خو دوی ډېر ژر د شکست سره مخ شول د وخت په تېرېدو سره داود خان هم پوی شو چې روسیه او هندوستان هغه ډول نه غواړي څنګه چې افغانان د صوبه سرحد په اړه فکر کوي.

همدا ډول له بل لورې د سردار داود خان خلاف پاکستان ته را هجرت شوي ځوانان هم په بریدونو کې مخکې روان و او سردار داود خان ته یې د خپل موجودیت احساس ورکړی و.

کله چې مې لومړی ملاقات د هغه مهال د کورنیو چارو له وزیر نصیر الله بابر سره وشو.

هغه د ځينو نورو سپاربښتنو ترځنګ له ما دا هيله هم وکړه چې دې برخې ته ځانګړې پاملرنه وکړم ځکه چې ذوالفقار علي بهټو په دې اړه ډېر جدي دی او هرڅومره چې کيدلای شي علاقه لري سردار داود ته داسې څه ورښکاره کړي چې له کبله يې هغه له پاکستانه مخ وګرځوي.

يعنې د بهټو صيب په فکر دا يو مهالنی کار و چې بايد ترسره شوی وی او هم هغسې وشو.

مونږ ډېر ژر افغان حکومت دې ته چمتو کړ چې پاکستان سره خبرو ته کيني او دپاکستان ضد کړنو نه لاس واخلي. بهټو صيب په دې برخه کې د نظامي فشار ترځنګ د ايراني حکومت نه هم همکاري وغوښته چې افغانستان پاکستان سره ګډې مفاهمې ته وهڅوي.

سردار داود چې د شوروي څخه ناهيلی شوی و او تازه تازه يې په شوروي کې د بيرژنيف سره په يوه رسمي ناسته کې اړيکې هم خرابې شوې وې دا يې ښه فرصت و باله او پاکستان ته د نږدې کېدو لاس يې را وږد کړ.

بهټو صيب د ۱۹۷۶ کال د جون له ۷ مې تر ۱۱ مې نيټې پورې په يو رسمي سفر کابل ته لاړ او هلته يې د حکومت سره د دواړو هيوادونو په اړيکو او همکاريو بحثونه وکړل.

او هغه فرصتونه چې په دواړو هيوادونو کې و له هغې په ګټې اخيستنې سره د دواړو هيوادونو ترمنځ د تعلقاتو يو داسې فصل پرانيستل کيده چې د دواړو ملکونو په خير و.

تر دې پورې چې د دواړو ملکونو ترمنځ د هوايي تګ راتګ د بندو شویو لارو د خلاصون هوکړه هم وشوه.

له هغې وروسته په ۱۹۷۷ کال اکتوبر میاشت کې جنرال ضیاالحق هم کابل ته لاړه او په حقیقت کې د بهټو صیب له خوا د افغان حکومت را ناراضه شوي مجاهدینو اړوند پیغام رسول او پوښي همکاریو وړاندیز و چې ضاالحق باید د افغانستان حکومت ته ورکړی وی.

په پاکستان کې د سردار داود خان په خلاف را مهاجر شویو ځوانانو باندې د محدودیتونو د وضع کولو او هغوی سردار داود ته په تحویل او یا له پاکستانه په ویستلو هم خبرې ډیرې مثبتې خوا ته روانې وې.

د ضیاالحق له دورې وروسته ټاکل شوې وه چې سردار داود هم راشي نو یوه ورځ راته بابر صیب ویل چې سلطانه! ستا مننه چې مهم وخت کې دې یوه مهمه دنده پر مخ یوړله خو د بهټو صیب خواهش دی چې دا لړۍ مونږ همدلته نوره بس کړو مونږ د جمعیت اسلامي د مشرانو سره خبرې کړي هغوی به له کابله د راغلیو ځوانانو سره خبرې اترې وکړي چې یایې بیرته خپل هیواد او یا یې هم داودخان سره خبرو کولو ته چمتو کړي.

تر دا مهاله چې په دې برخه کې تر نورو ادارو حکومت ډیر فعال و مونږ هم څه نه شو ویلی چې څه وکړو او څه به کوو خو د یو وخت له پاره مو د مجاهدینو د روزنځ لړۍ ودروله خو زړه مې ناقراره وه او داسې مې انګیرله چې د مجاهدینو د روزنې لړۍ نه باید وځنډول شي.

شخصا زما وخت ناوخت افغان مجاهدینو سره ملاقاتونه کیدل او سلا مشورې مو سره کولې خو په رسمي توګه د حکومت له لورې مونږ ته ددې لړۍ د بندولو سپارښتنه شوې وه.

کابل ته له دورې وروسته د افغان مجاهدینو په اړه د پاکستاني پوځ رول زیات شو او د صدر داود د مړینې او د نور محمد ترکۍ د واکمن کیدو سره سم مونږ بیرته خپل کار ته دوام ورکړ او ډیر په شدت مو کار شروع کړ.

جنرال ضیاالحق نورمحمد ترکي ته چې د شوروي اتحاد له خوا د استاد لقب هم ورکړل شوی و یو خط ولیږلو او د مبارکۍ ترخنګ یې ګاونډیو هیوادونو ترمنځ د ښو اړیکو غوښتو هیله هم څرګنده کړه خو داسې د خوښې وړ ځواب مو ترلاسه نه کړ.

د بې طرفه هیوادونو په کانفرانس چې د کیوبا په هوانا ښار کې جوړ شوی و د نورمحمد ترکي او جنرال ضیاالحق ترمنځ یو ځانګړی ملاقات هم وشو.

ضیا صیب له راستنیدو روروسته وویل چې ترکی هم د شوروي په موګي مست دی او د صوبه سرحد د مسلې نه نه تیریږي.

که یو طرف افغان حکومت د شوروي اتحاد او هندوستان په لمسون پاکستان کې لاس وهنې ته زور ورکړی و بل لورې پاکستان ته را مهاجر شوي مجاهدینو ډله هم پراخیدله.

یو مهال مونږ ته ضرورت پیدا شو چې د مجاهدینو له خوا یو مهم پیغام کابل کې موجودو نورو مجاهدینو ته ورسوو، هغه مهال زمونږ لاسونه

دومره اوږده نه و نو ښه و يو هلکی چې صوبه سرحد کې د پوهنتون استاد و او مونږ سره په يو بل پراجيک کې کار کوونکی و د هغه کابل کې ځينو کسانو سره خاص اړيکې وې او باور پرې نه کيدلو چې د څه له پاره تللی بلکې هغه وخت به له صوبه سرحد نه ډير شاعران او ليکوالان تلل او دا به اکثر هغه کسان و چې د پښتونستان خبره يې کوله او د افغانستان د قبايلو وزارت به په دوی سرمايه ګذاري کوله.

ځوانکي زمونږ پيغام تر خاصو کسانو رسولای و پاکستان ته د راغليو مشرانو د خاصو سپارښتنو يوه نقشه له هغوی سره شريکه کړای شوه.

په يو هيواد کې د ګډوډۍ جوړولو هغه تجربه چې ما يې په اړه امريکا کې زده کړې کړې وې وخت را رسيدلای و چې بايد همدلته مو بايد عملي کړی وی. دا زما شخصي کار نه و بلکې د پاکستان د سالميت له پاره مو بايد دا کار کړی وی اوس به خلک وايي چې د پاکستان پوځ دا وکړل او هغه يې وکړل خو دا ډيره ګرانه ده چې دوی درک کړي هغه مهال مونږ ته د څه کولو ضرورت و.

دغه ګډوډي رامنځ ته کول که څه هم دومره ډير لوی نه و چې د کميونيستانو حکومت دې پرې له منځه لاړ شي خو په خپله د شوروي اتحاد او دافغان حکومت ترمنځ د نباواريو او د ستونزو د زياتېدو پر سر مونږ ته د اغيز اچوونکي کار فرصتونه ورځ تر بله زياتېدل.

د حفيظ الله امين د وژلو او کابل ته د شوروي لښکرو په را دننه کيدو

زمونږ هغه خوب ريښتيا شو چې په افغانستان کې د يو سراسري شورش او بغاوت ته لاره هواره شي.

دا هغه مهال و چې د صدر ريګن له خوا پاکستان سره د زياتو مالي مرستو ژمنې هم شوې وې او عملي لړۍ يې هم شروع شوې وې.

زه ذوالفقار علي بهټو ته په ډير احترام قايل يم هغې د پاکستان له پاره د يو لوی کار بنسټ کيښود په هغه مهال کې مې يوه ورځ نورو ملګرو ته وويل کاش بهټو صيب دا هرڅه په خپلو سترګو ليدلای وای چې څنګه د پاکستان يو دښمن هيواد د پاک پوځ د زړورو افسرانو د زحمتونو په بدل کې د پاکستان په يو ژغورونکي جعرافيې بدل شوی دی.

افغان جهاد او د امريکا مرستې

په اتيايمه لسيزه کې د پخوا په نسبت د امريکا مرستې او کومکونه له پاکستان سره دومره زيات شول چې مونږ هم حيران شو چې امريکا او دومره مهرباني؟

سره له دې چې ما د امريکايانو سره ډير ټرينګونه اخيستي و خو ډيرې خبرې داسې وې چې يواځې د مشرانو سره وې او مونږ هغه څه کول چې د مشرانو له خوا يې راته سپارښتنه کيدله.

زه او ما سره د آی ايس آی کابو له ۲ سوه زياتو لوړ رتبه افسرانو د هلالي جنډې د هسکې ساتلو له پاره مسلسل قرباني ورکوله او په ډيره ايمانداری مو خپلې چارې مخ ته وړلې.

زمونږ دملګرو له زړه دغې کار په افغان مجاهدينو کې يوه داسې شور او ولوله پيدا کړې وه چې د امريکا ولسمشرانو جيمی کارټر او صدر ريګن به يې تل صفتونه کول.

يوه شپه جنرال صيب ضياالحق مونږ څو لوړرتبه نظامي افسران ماښامنۍ ته ميلمانه کړي و د ضياصيب لخوا همدا خبره وشوه چې کارټر او ريګن وايي افغان مجاهدين د اسلام ريښتيني ساتونکي دي.

په دې سره اول ضیا صیب او بیا ټولو حاظرینو ښه شیبه وخندل.

ما چې په امریکا کې د یو څه وخت له پاره زدکړې کړې وې او لګ ډېر د هغوی خلکو په کار او تکتیک پوهیدم دومره زیاته مهرباني د پوښتنې وړ وه.

کله به مو چې د ځینو کارونو په اړه د مسوولو افسرانو ترمنځ جلسه کوله نو د امریکا په اړه بحث به خامخا کیده.

په اتیایمه لسیزه کې پاکستان د نړۍ د اسلام فکره ډلو د تګ راتګ په یو مهم مرکز بدل شو. زیات عربان او د نورو اسلامي هیوادونو نه به میلمانه راتلل او لیدو کاتو ترځنګ به د اسلام اباد په هوټلونو کې دیره و. د عربانو په دغه منځ کې شیخ عبدالله عزام او شیخ اسلامه بن لادن هم راغلل چې هغوی د هوټلونو پرځای نیغ د مجاهدینو سره د اوسیدو پریکړه وکړه.

شیخ اسامه زما په څو ټرینګونو کې ګډون کړی د سعودي عربستان په اړه د هغه افکار عجیب او ماته یو ډول ډار تری کیده ځکه چې د امریکایانو سره یې هم ښه پالله خو بیا زمونږ نور همکاران ډېر بوخت شول.

په دغه مهال کې د مجاهدینو له پاره پرمختللې وسلې، وسایل او مالي مرستې هم ورځ تر بلې ډېربېدلې او ستېنګر مزایلونه هم د افغان مجاهدینو له پاره پاکستان ته را رسیدلي وو، چې زمونږ د کار په لا ښه کولو او پراجیکونو په کامیابولو کې یې ډېر اغیز درلود.

په خپله افغان مجاهدین هم دغو مرستو ته ډېر خوشاله و، ماته یوه کیسه

را یاده شوه په ۱۹۸۶ کال خبره ده، د امریکا د پارلمان یو غړی چې د افغان جهاد په ملاتړ او حامی یې زیات شهرت درلود چارلي ولسن پاکستان ته راغلی و، په اسلام اباد کې له ملاقات او مهمو رسمي جلسو وروسته یې له ما هیله وکړه چې یو روزنیز کمپ ته یې له ځان سره یوسم.

په هغې ورځ مونږ د میزایلونو په اړه ځانګړی درس درلود چې ولسن هم راسره په کې حاضر و.

د امیرګل باچا په نوم یو ځوان کماندړد ټرینېنګ پر مهال د ستېینګر میزایل په کتلو سره هغه په غیر کې واخیست او د خوشالۍ رقصونه یې شروع کړل. چغې یې وهلې او کله به یې میزایل مچې کړ او کله به یې مونږ ته را وکتل.

چارلي ولسن راته کړل چې غواړي له دې زلمي سره خبرې وکړي، ما امیرګل باچا ته غږ کړ، یه هلکه دلته راشه!

ولسن وویل له ده وپوښته چې په دې مرسته خوشاله دی؟

ما د چارلي ولسن پوښتنه له امیرګل باچا سره شریکه کړه، هغه سر د انکار په توګه وخوځوه.

امیرګل باچا ویل چې امام صیب ده ته ووایه چې زه په دې مرسته نه یم خوشاله.

ما چې د امیرګل باچا خبره ولسن ته ترجمه کړه هغه حیرانه شو چې ولې؟

ما د ولسن خبره امیرګل ته ترجمه کړه، امیرګل وویل چې دا له ځمکې ویشتل کیږي خو مونږ نه شو کولای چې په دې سره د شوروي الوتکې پرې وولو او

ترخو پورې چې مونږ د شوروي الوتکې او جهازونه را ګوزار نه کړو په دې زمونږ کار نه کیږي.

چارلي ولسن چې کله د امیرګل باچا خبره واوریده یو دم په خپل ځای کې ودرید ماته یې کړل:

"Col. he has given me a big slap on my face,I will go back and get him stinger":

(امیرګل خو زما په مخ ښه څپیړه راکړه زه ځم او دې له پاره ستینګر میزایل راوړم.)

چارلي ولسن رېښتیا هم بیا ډیر په لږ وخت کې افغان مجاهدینو له پاره ستینګر میزایل راوړل.

یوه خبره چې مونږ یې د امریکا په همکارۍ تل شکمن کولو او د یو باوري دوست په سترګه مو ورته نه شو کتلای هغه مونږ سره د دوی چلبازي وه.

زما اکثرو ملګرو به ویل ولې امریکایان مونږ ته له مصر او نورو ځایونو څخه روسي او چینایي وسلې اخلي او مخامخ خپلې وسلې نه راکوي شاید امریکا په مونږ باندې کارونه کول غوښتل او خپله یې نه غوښتل چې په جګړه کې مخامخ له روسیې سره ښکیل شي.

خیر په امریکا کې د چارلي ولسن لابي او دلته زمونږ کار د دې سبب شول چې په ورکړل شویو وسلو او میزایلونو د شوروي په ماته کې له مونږ سره همکاري وکړي او دا لړۍ چټکه کړي.

جینوا معاهده، ضیاالحق او افغان جهاد

ویل کیږي چې په سیاست کې همیشنی دوست او همیشنی دښمن نه وي دا بیخي سمه خبره ده کله چې د یو هیواد ګټې مطرح وي او د ملک د بقا مسله وي هلته باید او باید دوستي او دښمني د خپلو ګټو پر اساس تعریف کړای شي، له بده مرغه د ذولفقار علي بهټو د حکومت په ورستیو وختونو کې زمونږ دملک بهرنی سیاست یوې بلې خوا ته په تلو شو، د پیپل پارټۍ د مشرانو ترمنځ داسې نظریاتو ځای و نیولو چې هغوی له هغه خطه په اوښتو شو کوم چې زمونږ د پوځي قیادت او د امریکا ترمنځ یوه مشترکه لاره ټاکل شوې وه.

هر څو که هغه مهال د سیاسي مسایلو او ادلون بدلون سره څه سر و کار نه و خو راته یاد شي چې بهټو صاحب پارلمان ته په خپله وینا کې د سپین فیل(امریکه) په اړه تونده څرګندونې وکړې او زیاته یې کړه چې سپین فیل ورڅخه خفه دی، په همدې غونډه کې یې د خپل بهرني سیاست اړوند ځینې خبرې هم کړې وې خو تر ټولو د ټینګار نکته یې د پاکستان او امریکا ترمنځ رامنځ ته شوې نظریاتي فاصله وه.

په دې شرایطو کې د پاکستان دننه سیاسي خرج و مرج او په پوځ باندې نیوکې او د پوځي چارواکو د بې وخته ادلون بدلون نغارې هم د پیپل

پارټي او حکومتي چارواکو له خوا و غبرګ شوي چې دا سراسر زموږ په تاوان وي، د پاکستان حکومت باید تر یوې مودې صبر کړی وی چې په سیمه او نړۍ کې څه رامنځ ته کېدونکي دي له هغې وروسته موږ کولای شو چې د خپل هیواد او همدا ډول د خپل هیواد د ګټو په اړه په سړه سینه یوه پرېکړه وکړو.

د ۱۹۷۷ م کال د جولاي په ۵ نیټه د پوځي قیادت پرېکړه دا شوه چې پیپل پارټۍ نه حکومت په لاس کې واخلي او د پاکستان د آیین د ځینو مادو په تعطیل سره تر یوه وخته پورې پوځ د ملک چارې پر مخ یوسي.

ددغې پوځي کودتا په پایله کې جنرال ضاالحق د واک چارې په لاس کې واخیستې او بیا د وخت په تېرېدو ریفرنډم هم وشو او په دې توګه د ضیا صیب په حق کې د صدارت پرېکړه وشوه.

دا د افغان جهاد ډېر بهترین دور و او ضیا صیب وکولای شول چې په ډېره میړانه پاکستان له ټولو خطراتو څخه را بهر کړي او دخپلو لویو اهدافو له پاره د نړیوالو قوتونو په ملګرتیا په سیمه او نړۍ کې د پاکستان له پاره یو نوی ځای پیدا کړي.

دا ځکه ضروري و چې زموږ دښمن هیواد هندوستان د افغان حکومتونو په ملګرتیا په بلوچستان کې موږ ته د اور بوزغلي کرلو په کوښښ کې و، بلخوا روسیه هم د هندوستان په طرف وه او په داسې حالاتو کې د بهټو صیب په څېر پریکړه کول نه یوازې پاکستان یواځې کول وو بلکې د

بلاګانو خولې ته يې اچول وو.

صدر ضياالحق په هره غونډه هره ناسته کې د افغان جهاد له پاره نه ستړې کېدونکې هڅې وکړې او کابو ۸ کاله هڅو او کار وروسته ضيا صيب په مجاهدينو کې داسې يو ځای پيدا کړ چې افغان مجاهدينو د خپل يو مشر او خواخوږي په توګه ګڼلو، جهادي مشرانو به له ضيا صيب سره مشورې کولې او ده به هم په خپلو خاصو ناستو کې هغوی ته ضيا ورکولو.

يوه بله خبره مې چې له ياده ونه وځي رچرډ ويلسن او دهغه د ملي امنيت مشاور هنري مکسنجر هم په دې ډير زور راوړلو چې د اشتراکيت او لادنيت پر وړاندې يواځينی سپر هغه ديني او اسلامي نظام کيدلای شي او د ضيا صيب هم همدا خيال وو، هم هغه و چې ضيا صيب د مذهبي ګوندونو په ملاتړ په پاکستان کې هم د اسلامي نظام د رامنځته کولو وړانديز وکړ او ددې کار له پاره يې پوره هلې ځلې وکړې.

ضيا صيب له ۱۹۷۷ د جولايي له ۵ مې تر د جينوا د معاهدې افغان جهاد سره دومره نږدې پاتې شو چې دا د افغانانو د بابا په نوم مشهور شو او کله چې د الوتکې د چاودنې پيښه رامنځ ته شوه ما خپله کتلي چې افغان کمانډرانو او مجاهدينو په سرو سترګو ضيا صيب پسې ژړلي دي .

ضيا صيب زمونږ ملګرو ته د هر ډول همکارۍ راکولو ډاډ راکړی و او حوصله يې راکوله چې کله لږه نوره سختۍ هم وګالو پاکستان له يو مشکل وخت نه وباسو او بيا به په دې سيمه زمونږ د بيرغ واکمني وي.

ضیاالحق صیب له کودتا پوره اته کاله وروسته خپله وفا پوره کړه او په پاکستان کې د ګاکنو له پاره یې اعلان وکړ خو بیا هم ځینې سیاسي ډلو مخالفت وکړ او په دې سره سیاسي کړکیچ لا پسې زیات شو.

خو د ټاکنو په پایله کې سیاسي قیادت د محمد خان جنیجو د لومړي وزیر په توګه وټاکل شو، محمد خان جنیجو د ایوب خان په وخت کې هم حکومت سره د مواصلاتو د وزیر په توګه کار کړی و، ضیاصاحب داسې ګڼله چې نوموړی به له دسره ډیر هم فکره وي او په دې توګه به پاتې کارونه سم مخ ته لاړ شي خو داسې ونه شول او د ځینو نورو مسایلو ترڅنګ د جینوا معاهدې په اړه د دواړو ترمنځ شدید اختلافات رامنځ ته شول.

زه چې وایم امریکا له مونږ سره تل جفا کړې او مونږ یې تل په خپلو کې په جنګ اچولي یو نو دلته وایم کنه چې ډیر ژر د امریکا سیاسي قیادت د محمد خان جنیجو سره خپل روابط پاخه کړل او له هغه یې د جنیوا معاهدې په اړه همکاري وغوښتله.

ضیا صیب د جنیوا معاهدې سره جوړ نه و، هغه نه غوښتل چې د دومره لوی بری نه وړاندې په داسې شکل مونږ دې جنګ نه په شا شو چې اتیا سلنه د ګټې پریکړه یې زمونږ په حق کې کیدله.

ضیا صیب نه غوښتل چې د جنیوا معاهده دې د افغان جهاد لاسته راوړې ثمره ضایع کړي بلکې هغه وخت د پاکستان پوځي قیادت نظر دا و چې

قیادت باید جهادي ډلو ته وسپارل شي خو داسې ښکاریده چې امریکا له دې سره جوړه نه وه، او د امریکا له پاره دا مهمه وه چې د جنیوا معاهده لاسلیک شي او په هغې کې د پاکستان موجودیت هم یې ضروري ګڼلو. هغه وخت هم زمونږ دا خیال و چې ددغې معاهدې په امضا سره امریکا پاکستان بدنامول غواړي او خپلو نورو مقاصدو ته رسیدو له پاره په یو داسې کار لاس پورې کوي. خو بدقسمتي دا وه چې مونږ سره چا لومړي لاس معلومات نه شریکول او بل مونږ هم دا د ځان له پاره غوره ګڼلې وه چې څه کیدونکي دي بس مشران شته او هغوی پوهیږي چې څه وکړي مونږ خو د حکم تابع و او هغه څه مو باید کړای وی چې را سپارل شوي و.

که د جنیوا معاهده هغه ډول شوی وای څنګه چې د پاکستان پوځي قیادت غوښتله نو زه باور لرم چې اوس به مونږ په افغانستان کې یو داسې ورور اسلامي هیواد درلودلای چې د پاکستان سلامتیا به په کې خوندي وی. ما په خپله د جهادي کمانډرانو او مشرانو نه اوریدلي و چې دوی به ویل مونږ د داود خان او د کمیونیستانو غوندې حکومتونه نه جوړوو چې په خلکو ظلمونه او غیر اسلامي کارونو ته دروازې خلاصوي بلکې مونږ اسلامي نظام جوړوو د کوم له پاره چې مونږ وینې ورکړي دي او کلونه کلونه مو جګړې وکړې.

د جنیوا له معاهدې وروسته د پاک پوځ د مشرانو نظر دا و چې د وزیر اعظم په توګه د خان محمد جنیجوپاتې کیدل نور د پاکستان له پاره مناسب نه دي، خو ډېر وخت لا تېر نه و چې د ضیا صیب د الوتکې د

چاودنې پېښه رامنځ ته شوه او په دې توګه افغان جهاد ته يوه غټه صدمه ورسيده، امريکا په خپل هدف کې بريالۍ شوه روسيه له افغانستانه خپل پوځونه وويستل، افغان مجاهدين خپل هدف ته ورسيدل او د نجيب حکومت يې نسکور کړ خو د جنيوا د معاهدې د امضا له کبله تر ټولو نه جبران کيدونکی تاوان پاکستان ته ورسيد او د کلونو کلونو خوارۍ يې په اوبو لاهو شوې.

دا به تاريخ ياد ساتي چې خان محمد جنيجو افغان جهاد ته غټه ضربه ورسوله.

د روس له ماتې وروسته امريکا له افغانستانه سترګې واړولې او ټولې لانجې او ستونزې يې پاکستان ته پرېښودې چې پاکستان په کې خپل دوستان هم له لاسه ورکړل او په داخل د پاکستان کې هم بلا شی ستونزې وزيږېدلې. مجاهدين د يو اسلامي نظام په جوړولو کې پاتې راغلل، خپل منځي اختلافات ددې سبب شول چې د جهادي تنظيمونو سوچ د پاکستان په اړه خراب شي او د پاکستان مخالفو قوتونو ته د ګوتې کېښودو ځای پيدا شو.

هغه ډول چې مونږ غوښتل د مجاهدينو حکومت هغسې جوړ نه شو، مونږ خو دا ګڼله چې افغانستان به د پاکستان لکه د پنځمې صوبې په شکل وي مونږ به د يو ښه ګاونډي هيواد په توګه له دې سيمې هر ډول ګټه اخيستلای شو او دا جعرافيه به کله هم زمونږ په خلاف بيا استعماله نه شي او نه به هم د پاکستان دښمن دلته د پښې کېښودو د ځای پيدا کولو

جوګه شي خو دا هرڅه یو خوب شول او مونږ په تش میدان پاتې شوو.

مونږ ډیر کوشش وکړ چې د جمعیت اسلامي او حزب اسلامي په مشرۍ افغانستان یو سیاسي حکومت جوړ کړي خو ددوی ترمنځ اختلاف، جنګونو او شخړو مونږ په یو بل فکر مجبور کړو او دا مو د ځان له پاره یوه ښه لاره وبلله چې د طالبانو ملاتړ وکړو او یوه سیمه د ځان له پاره خوندي پیدا کړو.

هم هغه و چې د مجاهدینو ترمنځ له یو اوږد ځو کلن جنګ وروسته طالبان دخلکو له پاره د سولې د فرشتو په توګه را پیدا شول او په ټول افغانستان یې قبضه وکړه او مونږ ته یې د پاکستان د خوندیتوب یو نوی فرصت په لاس راکړ.

د طالبانو اسلامي امارت

افغان جهاد او ۳۵ مثالي ځوانان

د افغان جهاد د غوړيدا ورځې وې، ورځ تر بلې به ښه خبرونه راتلل، روسي او کمېونستي لښکرو ورځ تر بلې خپل مورال له لاسه ورکولو او افغان مجادينو پيش رفت کولو خو د مشرانو له خوا يوه ورځ د يو ضرور کار له پاره را وغوښتلای شوم.

کله کله به زه حيران شوم چې د ځينو دومره مهمو مسايلو باور ولې پر ما کيږي، خو بيابه مې چې خپل ځنګ کې د آي ايس آی خپل وطن دوسته افسران ملګري وليدل چې ماسره به يې په ډيره ميړانه او مينه د پاکستان له پاره شپه ورځ کار کولو نو سر به مې له وياړه هسک شو او شکر به مو وکړ چې دومره يو د پاکستان له پاره جنګيږو او د پاکستان له پاره خوله تو يوو، د افغانستان او نړۍ له ګوډ ګوډ څخه د راغليو مجاهدينو له پاره د پوځي لنډ مهاله او اوږدمهاله زدکړو دغه لړۍ مونږ ته په يو عشق بدله شوې وه، ځکه چې په دې کې مو په مستقيم ډول د پاکستان د بقا خوبونه ليدل او هغوی مجاهدينو به هم مونږ سره ډيره همکاري کوله او زمونږ مشورو او لار ښوونو ته به يې غوږ نيولو. نو زمونږ ددې دومره اعتماد او بريالیتوب راز په همدې کې و چې دا جنګ مو د پاکستان له پاره مهم باله

او دلته سترتیا مو زغمله.

د ۱۹۸۵ کال میلادي په اوږدو کې زمونږ د ملګرو د راپورونو پر اساس مونږ ډېر پرمختګ کړی د آی ایس آی او پاک ارمي د مشرانو دغه جلسه کې زما ډېره هیله دا وه چې زمونږ په لاسته راوړنو او پرمختګونو به غړیږو له مونږ به شکریه کیږي او شاباسی به راکولی کیږي.

داسې فکر راسره و چې هرڅه زمونږ لاس کې دي او نږدې راتلونکي کې به لویه خوش خبري تر لاسه کړو، خو د مشرانو او پوځي چارواکو په دغه جلسه کې چې کومه اندیښنه را پورته کړای شوله له مایې هرڅه هیر کړل.

د آي ایس آی د یو اوږد څیړنیز راپور له مخې ورځ تر بلې په افغان مجاهدینو د نورو هیوادونو د استخباراتو او ایجنسیو اثر او روسوخ مخ پر زیاتېدو و، تر دې پورې چې د کره ثبوتونو سره دا روښانه شوې وه چې د افغان مجاهدینو د یو یو شمیر مشرانو له خوا په ښکاره د آي ایس آی د افسرانو مخالفت کیدلو، د هغوی له لارښوونو سرغړونه کیدله او په ورسپارل شویو نقشو عمل نه کیده.

په دې راپور کې دا هم راغلي و چې ځینې جهادي کماندړان په پاکستان بد ګمانه شوي او فکر کوي چې هر څه د امریکا له خوا دوی ته ورکول کیږي او آي ایس آي په ورکړل شویو مرستو کې خورد بورد کوي نو له دې کبله د ځینو هغوی پام یې بل خوا اوښتی دی.

د آی آیس آي هغه افسرانو چې د امریکايي مشاورینو تر نظارت لاندې یې افغان مجاهدینو سره کار کولو خپلو راپورونو کې ویلي و چې ورځ تر بلې د امریکايي ایجنسیو اړیکې افغان مجاهدینو سره ښه کیږي.

اخوا د ایران اسلامي جمهوریت له لورې هم افغان مجاهدینو سره د مرستو لړۍ پراخه شوې وه، انګلیس، فرانسه او جرمني هم روابط مضبوط کړي و.

د استاد سیاف له خوا عربانو سره ډیر ښه کمونیکیشن شوی و او مرستو یوه لویه برخه د جلال الدین حقاني د دفتر او استاد سیاف د دفتر له خوا تر لاسه کېدلې او دا هغه څه و چې مونږ ته خواشینونکي وو.

په جلسه کې د اکثره مشرانو رایه دا وه چې د افغان جهاد دنګرانۍ مشري باید تل د پاکستان لاس کې وي او بل هرڅوک که دې میدان ته را ګډیږي نو باید د پاکستان له لارې خپل کارونه مخ ته یوسي.

د یو اوږد میټینګ او بحثونو وروستو ماته یوه نوې نقشه په لاس کې را وسپارل شوه.

مشرانو غوښتل چې زه د پنځوسو په شاوخوا کې نوی کمانډران ټرینګ کړم، ددغو کسانو ځانګړتیاوې هم را وښودل شوې، دوی باید د عصري زدکړو پر ځای دیني زدکړې ولري. دیني زدکړې یې هم باید د نړیوالو عصري سستمونو پر ځای د مدرسو او جماعتونو له لارې تر لاسه کړي وي.

زمونږ داسې کسان پکار و چې هغه باید دینداره وي او په دې فاني دنیا

غولېدونکي نه وي.

د يو عالِم سوچونو سره له دې جلسې را ووتلم او د يو نوي کار له پاره مې له تلوسې ډکې شيبې شمارلې.

په دې برخه کې د افغان مجاهدينو مرستې ته اړتيا وه نو مناسبه مې وګڼله چې د مولوي محمد نبي محمدي سره په اړيکه کې شم.

مولوي محمد نبي محمدي چې د افغاني مجاهدينو لندډرانو په منځ کې تقوا دار او پاک مجاهد و پاکستان سره يې خاص مينه وه او تل به يې مونږ ته د پاکستان د بقا دعا ګانې کولې.

مولوي محمد نبي ساده او مخلص انسان و د هرې مرستې له پاره به مو چې پرې غږ وکړ نو نه يې نه کوله.

د مولوي محمد نبي محمدي صيب ګروپ کې يوه ځانګړتيا دا وه چې د افغانستان زيات شمير ديني عالمان په دې ډله کې وو او د مدرسو طالبانو به هم دې خوا ته ډيره مخه کوله. هغه رنګه اشخاص چې زما پکار و هغه مې دلته پيدا کولای شول.

په همدې دوران کې مې په يوه جلسه کې د مولوي صيب محمدي نه دهمداسې ځوانانو غوښتنه وکړه چې زه بايد هغوی ته ځانګړې روزنې ورکړم.

د عيسوي کال ۱۹۸۵ د مى مياشتې ۷مه نيټه مې د روزنې لومړۍ دوره

پيل کړه.

مولوي محمد نبي محمدي ماته د ۵۰ ځوانانو يو ليست راکړ او همدا ډول يو لست ځوانان مې په نورو ځايونو کې په نښه کړي و خو د ۶۰ ځوانانو له دې ډلې مې ۳۵ ځوانان بيل کړل، دا هغه ځوانان و چې د ټريننګ په لومړي پړاو کې مې ومونډل چې د کار خلک دي او زمونږ له پاره ډير څه کولای شي.

اوس دا د امريکا په ډالرو روږدي پاکستان دشمنه کسان راشي او مونږ ته د ترهګرو سره د تعلقاتو پيغور راکوي.

دوی سوچ هم نه شي کولای چې مونږ څه وکړل او څنګه مو وکړل؟ تاسو باور وکړئ له دغه ۶۹ ځوانانو د ۳۵ ځوانانو را بيلول او په دې کې زمونږ دکار خلک پيدا کول دا وړه خبره نه وه شپه او ورځ محنت و. دا په مونږ انتقاد کوونکي دې راشي د پاکستان له پاره دې دومره قرباني ورکړي زه بيا وګورم چې د دوی په زړه څه تيريږي.

دې ۳۵ ځوانانو ته بايد ما څو ټريننګونه ورکړای وی، يو خو په ملک کې د ګډوډۍ جوړولو مهارتونه و چې څنګه په يوه جوړه ټولنه کې د خپل اثر او رسوخ پيدا کولو له پاره او ديو ملحد نظام ړنګولو له پاره خلک په ځان راټول کړای شي او يو شورغوغا جوړه کړي.

دويم: چريکي جنګونه هغه څه و چې دې ۳۵ کسيزې ډلې بايد زده کړی وی، په دې ټرينښنګ کې مو دې ډلې ته ځانګړي عصري د چريکې جګړې

مهارتونه ور زدکړه کړل، افغانان په چريکي جګړو کې ډير تکړه دي ما د افغانانو تاريخونه ولوستل او پيدا مې کړه چې په دغه مهارت که افغان ځوانان وروزو زمونږ له پاره يوه اوږده جګړه پرمخ وړلای شي.

تاسو يقين وکړئ دغه ځوانان چې اکثره يې په مدرسو کې په زدکړو بوخت و په غرونو او رغونو کې داسې روزنې ترلاسه کولې چې د سترګيا نوم يې نه اخيست او نه هم په شا کيدل همدا و چې زما دلچسپي هم ورسره زياته وه او دهغوی پرمختګ ته به من من غټيدلم.

دريم: دې ډلې ته مو ور زده کړل چې په مشکل وختونو کې څنګه دوی د ځان له پاره اکمالات وکړي، ضرور نه ده ټول عمر دې پاکستان يا امريکا يا سعودی عربستان دوی له پاره پيسې ورکوي او دوی دې بيا جګړه مخ ته وړی. دوی بايد داسې روزنه ليدلی وی چې په خپلو کمو امکاناتو باندې جګړه مخ ته يوسي يعنې يوه ارزانه جګړه وکولای شي نه دا چې په وړه جګړه هم ملا ماتوونکې مصارف او لګښتونه راشي.

په برخه کې د عشر او زکات د ټولولو له لارې، دحکومتي او اينجييوز د کار کوونکو د اغوا کولو له لارې او د خلکو ترمنځ د روغې جوړې کولو له لارې د پيسو او زمانتونو اخيستل بل هغه څه و چې دوی ترې خپل امکانات برابرولای شول.

دې ډلې يوه ورځ سخته پوښتنه کې راګير کړم او ما فکر هم نه کولو چې کله به مې خپل شاګردان هم را بندوي.

افغانستان کې کوکنار او چرس ډېر دود دي نو د آپین او چرسو د قاچاق کوونکو او کاروباریانو سره شریک کار کول او یا هم د هغوی سره د مرستې کولو او د هغې لارې د پیسو پیدا کولو په اړه دوی سره غږیدو، چې پوښتنه یې وکړه دا خو حرام دي استاده نو مونږ څنګه له دې لارې پیسې راوړو؟

ما کوشش وکړ خو پوی شوم چې ناکام یم او دوی ته سم ځواب نه شم ورکولای.

مونږ سره په د آی ایس آی په یو بل ګروپ کې ځینې افسران ملګري وو چې د هغوی مجاهدینو سره په دیني او دهغوی د ذهن جوړولو برخه کې کار کولو.

داسې کسان چې ماښام کې به مونږ کله کله د مشرانو لخوا د شپې ملسمتیا برابریدله نو دوی به شراب هم څکل او سهار به بیا د کار په ځای کې داسې و چې سم پاخه ملایان به ښکاریدل، ما به ورته ویل چې دومره دوه مخې ژوند کول به تاسو ته تجربه کیږي چې څومره ګران دی خو هغوی خندل او ویل به یې چې بس اوس مونږ ملایان یو.

نو هلته مې د یو غټ افسر نه ددې پوښتنې د حواري له پاره پوښتنه وکړه هغه یو ساده مثال راکړ او دا بیا زما دې ډلې بیخي قبول کړ.

هغه ویل چې ورته وایه د خدای لاره کې جهاد له پاره هرڅه روا دي کله چې ته د خدای ج د دین ساتنه کوې نو هغه بیا ستا داسې وړو وړو غلطیو

ته نه ګوري.

دهغه د خولې يوه عربي جمله خدايزده چرته يې ياده کړې وه اوس هم راته ياده ده او دا مجاهدين پرې راضي شول. هغه جمله څه داسې وه. (الضروريات تبيح المحضورات) يعنې ضرورتونه بنديزونه رفع کوي.

ځينې نور ټرينګونه مو هم دوی ته ورکړل يعنې څنګه د يو اسلامي نظام رامنځ ته کولو له پاره دوی کار وکړي او يو ماډل نظام جوړ کړي چې هغه په ټوله معنی ښه وي.

په دې برخه کې ځينو بهرنيو مشاورينو هم مونږ سره برخه واخيسته هرڅو زه يې مخالف وم خو د مشرانو له خوا امر و نو نه مې شو کولای چې مخالفت يې وکړم.

مونږ چې په کوم ماډل حکومتي نظام باندې دوی سره کار وکړ دومره يې خوښ شو چې هره شيبه يې انتظار کولو چې کله به مجاهدين بريالي کيږي او دوی به افغانستان کې داسې يو نظام جوړوي.

دا دومره يوه خطرناکه او فعاله ډله شوه چې کله کله به زه وډار شوم چې هسې نه ده دوی په ملک کې څه اړی ګړی رامنځ ته کړي او د دوی صلاحيتونه هسې نه چې په منفي لارو کې استعمال شي.

نو له همدې ويرې مو ددې ډلې له پاره يو کلک او تکړه محب وطن ديني عالم د دوی په سر کې مشر کړ.

ملا عمر، ملا رباني، ملا برجان او ... دهمدې مثالي ۳۵ کسیزې ډلې غړي وو چې مونږ پرې زحمتونه وویستل.

دغې ډلې هر ډول وسله هم کارولای شوه او ډیره تکتیکي جګړه یې پر مخ وړلای او رهبري کولای شوه، په امتحاني ډول مو څو جګړو ته را ولیږل چې ډیر بریالي راغلل.

په همدغه ازمېښتي دوره کې له دې ډلې څو کسان ان شول ملا عمر په همدې ازمېښتي دورو کې یوه سترګه له لاسه ورکړه.

د ملا عمر د سترګې په اړه به درته سهي او ریښتیني کیسه وکړم په دې اړه ځینې افسانې هم مشهورې دي.

داسې ویلی کیږي چې کله په جګړه کې دده یوه سترګه زخمي شوه نو دا دومره بهادر او شجاع انسان و چې په چاقو سره یې د سترګې زخمي شوی ګاټې را وویست او ګوزار یې کړ او بیا یې په جنګ شروع وکړله.

د هغه د یو مافوق البشر انسان ثابتولو له پاره دا یوه دروغ کیسه مشهوره شوې ده، اصل خبره دا ده چې په ځانګړې توګه دهغه د سترګې علاج د کراچۍ په یو هسپتال کې د پوځ په ننګرانۍ کې وشو. او هغه سره د شوي چلند او همکارۍ له کبله هغه ډیر خوشاله او تل به یې زمونږ د ملګرو دا مرسته یادوله.

خبره مې د ۳۵ کسیزه ډلې د اتلولیو کوله ددغې ډلې څو تکړه کسان ان شول خو پاتې یې د ملا عمر مجاهد په څنګ کې راټول وو او هغه ته یې

صلا مشورې او د امارت د چلولو برخه کې لویه قرباني ورکړې ده.

د هم هغې ۳۵ کسیزې ډلې د پاتې شویو مجاهدینو له لاسه نن امریکا هم د سر په کاسه کې اوبه څخي او هغوی د کویټې او د طالبانو په نظامي شورا کې سره راټول دي.

په دغه ۳۵ کسیزه ډله کې چې کوم کسان و د حزب اسلامي، جمعیت اسلامي او حرکت اسلامي د تنظیمونو کمانډران او مجاهدین شامل وو، په لومړیو کې چې ملا عمر مجاهد د کوم قوماندان سره و هغه د جمعیت اسلامي قوماندان و خو د حرکت اسلامي ګوند له ځینو قوماندانو سره یې هم خاص مراسم او تګ راتګ و.

زما ترځارنې او مستقیمې لارښوونې لاندې دغه ډله په خاصو هنرونو سمبال کړای شوه او د روزنیز کیمپ وروسته یو ځل بیرته زه خپلو پخوانیو کارونو ته وګرځیدلم او نور پوی نه شوم چې ددغې ډلې روزنه د څه له پاره وه او څه مو پرې کول خو دومره ورته خوښ وم چې نورو مجاهدینو سره په ډیره میرانه او او اوږه په اوږه جنګیدله او ښه ښه خبرونه به یې له منځ نه راتلل.

روسیان له افغانستانه هم ووتل، د نجیب حکومت هم رنګ شو او کابل افغان مجاهدینو هم ونیولو، بیا د ګلبدین حکمتیار او استاد رباني د تنظیمونو ترمنځ سخت جنګونه هم وشول او همداسې په کابل او ځینو ولایتونو کې د قومي، ژبني او تنظیمي جګړو لړۍ پسې وغځیده چې

کیسه تر ۱۹۹۴ میلادي کال پورې را ورسیده.

په دې مهال کې امریکا سترګې بدلې کړې نورې دنیا هم مونږ او هم افغانان یواځې پریښودل او همدا و چې افغانستان ته د روس له وتلو د سولې پر ځای د جنګ داسې اور داخل شو چې دا دی تر ننه هم مونږ د هم هغې اور په مړه کولو لګیا و

که امریکا او ملګرو ملتونو افغانستان ته نه وه شا کړې او هلته یو اسلامي حکومت جوړ کړای شوی و نو دا دومره ترخه حالات به نه راتلل خو امریکا ډاریدله چې افغان مجاهدینو کله یو سوپر ځواک لرونکی هیواد مات کړ نو که یو قوي حکومت جوړ کړي نو د امریکا د ماتولو توان هم پیدا کولای شي نو ځکه یې افغان جهادي تنظیمونه خپلو کې سره په جنګ پرېښودل او خپله ورته د خیر په غونډۍ کېناستل حتی د دوی ترمنځ د روغې جوړې یوه وړه هڅه یې هم ونه کړله، اوس را پاڅېدلي دي او وايي مونږ افغانستان ته امن راوړو، امریکایان ډیر بې وفا خلک دي دوی چې څنګه پاکستان یواځې پریښود او نن په مونږ باندې د دوی د بهرنیو چارو وزیره هیلري کلنټن تورونه پورې کوي، جوړ دوی نه هیر شو چې همدا خلک و چې د پاکستان پوځ یې هڅولو چې افغان جهاد کې برخه واخلي اوس چې کله یې خپل مقصد پوره شو نو په افغانستان کې یو ځل بیا انډیا ته لاره هواره کوي او پاکستان ته په افغانستان کې دښمنیانې جوړوي.

امریکا باید له یاده ونه باسي چې د پاکستان شکر الحمدالله یو اسلامي او آټومي قوت دی او مونږ څه عراق او افغانستان نه یو چې دوی به مو په

هیواد یرغل کوي او مونږ به خړ خړ ورته ګورو.

د پاکستان پوځ چې د خپل وطن دفاع له پاره د روسیې غونډې یو سوپر پوځ ته ماتې ورکولای شي نو امریکا به هم ډیر ژر داسې څه ووینې چې یاد به یې ساتي.

د پاکستان پوځ داسې میړني ځوانان او سرتیري لري چې ډیر ژر به افغانستان دوی ته په یو جهنم بدل کړي او ورته به ورښکاره کړي چې د پاکستان په خلاف سازش څه تاوانونه لري.

مونږ په دې شرارتونو لا هم هغه ۱۹۹۳م کلونو کې پوهیدلي و خو له بده مرغه زمونږ ځینې بزدله جنرالان خرڅ شول او مونږ یې له ستونزو سره مخ کړو. مونږ ددې له پاره قربانۍ نه وې ورکړې چې امریکا دې خپلې ګټې خوندي کړي او بله ورځ دې برته په پاکستان مخ را واړوي.

امریکا لا هم هغه وخت نه غوښتل د روسیې پر وړاندې ځان د خبرې سر کړي خو دا پاکستان و چې هرڅه یې پر ځان ومنل او یو سخت دشمن سره مخ شو. نو د امریکا ارادې په وروستیو کې خرابې وې هغه کارونه چې مونږ د افغان جهاد کې له ګډونه باید د پاکستان له پاره کړی وی نه وو شوي، د شوروي په خلاف جګړه کې باید مونږ ته زمونږ حق راکړی شوی وی خو مونږ چې لیدل په کابل کې د مجاهدینو له حکومت جوړېدو وروسته هرڅه زمونږ له لاسه ووځي.

یو ځل بیا انډیا په ډیره سپین سترګۍ په افغانستان کې زمونږ خلاف

کاروونه پیل کړل. یو لوري یې غوښتل چې مونږ ته په هلمند، نیمرزو، کندهار، خوست، ننګرهار او کونړ کې سازشونه جوړ کړي او بل لور خوا یې په همدې شومومو خو زمونږ د لویو پراجیکونو مخه نیوله.

د په میډیا ناست د اوتو کړو جامو خلک دې ماته جواب راکړي چې په دې وخت کې به دوی څه کولای؟

دوی را پاڅیږي مونږ ته اوس وایي چې تاسو ترهګرو ملاتړ کولو، مونږ ترهګر نه ملاتړ کول بلکې مونږ د پاکستان سهي ملګري ملاتړ کول. هرڅوک چې د پاکستان ملګري وي او خپل ورور یې بولي مونږ هغه حمایه کوو.

مونږ اوس هم خپل دغه ملګري مجاهدین ګڼو ترهګر خو امریکا او انډیا ده چې انسانانو ژوند یې ورتریخ کړی دی تاسو وګورئ!

په عراق کې امریکایي عسکرو څنګه د انسانانو تذلیل وکړو په افغانستان کې یې څنګه د خلکو تذلیل وکړو. په عراق کې انسانان په سپیو وخوړل او په افغانستان کې یې ښځې بې ستره کړې.

افغانان خپل سر ورکوي خو د خپلو میرمنو بې عزتي نه شي برداشت کولای تاسو به وګورئ چې ډیر ژر افغان مجاهدین د مغرورې امریکا پښې ماتې کړي او یو ځل بیا په افغانستان کې اسلامي نظام قایم کړي.

کندهار، ۱۹۹۴کال او زه

هغه مهال چې د افغانستان په هر ولایت او سیمه کې خانه جنګي پیل شوې وه او د مجاهدینو حکومت په څو ډلو تقسیم شوای و نو ماته د خپلو مشرانو له خوا یوه نوې دنده را وسپارل شوه.

عجب صورت حال و، یا خو د مشرانو ډیر باور و او یا بله کومه مسله خو زه یې په کور دمې ته نه یم پریښی، یو ځل مې د مشرانو په یوه غونډه کې وویل چې مشرانو پرې ډیر وخندل، هغه داسې و چې دوی ماته یو ځل بیا افغانستان ته د ننوتلو امر وکړ او د مهمې دندې د تر پای ته رسولو سپارښتنه یې راته وکړه.

ما ورته ویل: تاسو لکه چې نه غواړئ زه د پاکستان په خاوره ژوند وکړم؟

نو خپل یو مشر راته کړل، چې سلطان په حقیقت کې مونږ له تا ډاریږو نو ځکه دې د ځان په شاوخوا کې نه شو پریښودلای او په دې سره د ناستو ټولو ملګرو په منځ کې د خندا یو خوشګوار ماحول جوړشو.

له بدقسمتۍ نه خو زمونږ ولسي حکومت تل د پوځ سره همکاري نه کوي او په ډیر حساس وخت کې د پوځ خلاف ودریږي. د پوځ او بهټو کورنۍ ترمنځ سخته اوږده لانجه تیره شوه خو بیا د خدای په فضل او کرم سره

پاکستان له یو سخت مشکل څخه تیر شو، بینظیر بهټو د پاکستان حکومت مشري په غاړه لرله او یو ځل بیا نصیر الله بابر دهغه د یو مهم ملګري په توګه د حکومت سره په هلو ځلو بوخت و، هغه ډیره علاقه درلوده چې په افغانستان کې یو پراخه سوداګریزه لاره پیدا کړي او ددې سرک له لارې پاکستان وکولای شي چې د منځنۍ اسیا او د ډیرو مهمو هیوادونو سره سوداګریز تعلقات جوړ کړي.

آي ایس آي هم په کندهار، هلمند، خوست، ننګرهار او کونړ کې ځینې مهم پراجیکونه درلودل او وخت ناوخت په ځانګړې توګه جنوبي ولایتونو سره مې اړیکې وې.

په هغې کې یو په هلمند کې د بلوڅو او د هندوستان د استخباراتو په اړه زمونږ تشویشونه و او تل مو په دې سیمه خپل څار او کار روان ساتلو. د جنرال نصیر الله بابر دې خواهش ته د عمل جامه اغوستلو له پاره مونږ یو ټیم چمتو کړه چې دوی ددغه سرک جوړولو له پاره سروې، امکانات او لارې چارې پیدا کړي. چې ماسره په دې سفر کې د پاکستان د نیشل هایېوې مشر میجرجنرل هدایت الله نیازی، بریګډیر اسلم بودله، د ځینو کمپنو استازي او ځیني نور چارواکي هم وو.

په کابل کې د حکومتي مشرانو او تنظیمونو ترمنځ شخړې او ناندریو زمونږ د ډیرو کارونو مخه نیولې وه نو ځکه مو مناسبه وګڼله چې کندهار ته لاړ شو او له دې سیمې خپل کارونه مخ ته یوسو.

په کندهار کې موجودیت ما له پاره یوه ستره تجربه وه ددې ترڅنګ چې زه هلته خپل راسپارل شوي کارونه مخ ته یوسم لازمه مې بلله چې په هغې سیمه کې ځان ته د نوک لګولو ځای پیدا کړم نو ددې له پاره مې د هغې سیمې چې زه په کې میشت وم دد یني عالمانو او د کورنیو سره پیژندګلو جوړه کړه او د هغوی کوچنیانو ته به مې سبقونه ویل دا لړۍ دومره پراخه شوه چې ما ډېر زیات باور او پیژندګلو پیدا کړه.

تر دې چې زه ډېرو کندهاریو پیژندلم او په امام صیب به یې بللم. دوی زما خاص احترام کولو ما به خپل کارونه هم مخ ته وړل او ددې خلکو سره به مې همکاري هم کوله. جمع او پانجشنبه به ځینې خاص میتینګونه مونږ درلودل او دهغې له پاره به مو خاص ځای انتخابولو.

زمونږ ډېر ډار له دې کیدلو چې خلک زمونږ په راز پوی نه شي او مونږ ته مخ کې خنډونه جوړ نه کړي نو ځکه به عموما زمونږ جلسې په لرو پرتو جماتونو کې وې.

په لومړي سر کې چې څه ډول مونږ غوښتل هغسې زمونږ کارونه نه ترسره کیدل اساسي مشکل دا و چې د طالبانو د غورځنګ له پاره د طالبانو د مشرانو له خوا یوه کړنلاره او ستراتیژي باید منظور شوی وی.

یو خوا مولوي عبدالصمد و چې د طالبانو یوه پراخه ډله او ملګري یې درلودل، زیات شمیر طالبان یې شاګردان وو او یوه اندازه مال دولت یې هم درلود. بل خوا ملا محمد عمر مجاهد و چې له قد او قوارې خوارځواکی

خو ډېر شجاع او تکړه قوماندان و. د ملا محمد عمر مجاهد سره په ځنګ کې دهغه یو بل ډېر نږدې ملګری جګ ملا محمد په نوم مشهور و، تل به د ملا عمر ځنګ کې کیناسته په ریښتیا هم لوړ و، ماته یې اوس هم څیره مخ مخ ته کیږي.

مونږ زیاتې غونډې د میوند ولسوالۍ د حوض مدد سپین جمات،د سنګیسار د حاجي غوث الدین په جامع جماتونو کې کولې، زه او زما ملګرو د زیات وخت له پاره د کندهار او هلمند په ځینو نږدې ولسوالیو کې کار کړی و او د طالبانو ترمنځ د همغږې له پاره مو لارې چارې جوړولې.

ددې له پاره چې یوه اصلاحي کمیټه جوړه کړو او مونږ وکولای شو طالبانو سره د یو قوت په جوړېدو کې مرسته وکړو، د حاجي غوث الدین په جمات کې مو د پنجشنبې په ورځ او شپه یوې ناستې ته زمینه برابره کړه، په دغه ناسته کې د ملا محمد عمر مجاهد ترڅنګ ملا عبدالصمد، حاجي بشیر مولوي سید محمد چې د طالبانو ترمنځ په مولوي پاسني مشهور وو همدا ډول مولوي عبدالحکیم هم موجود وو.

دا د۱۹۹۴ زیږدیز کال د جون ۱۳مه نیټه وه او زمونږ د ناستې او مشورې ایجنډا د طالبانو اصلاحي کمېټې ته د یو مشر ټاکل وو.

خو په دغه سیمه کې زیات نفوذ د مولوي پاسني و او له وضعیت داسې معلومیدل هغه کسان چې دلته راټول شوي هغه به د ملا محمد عمر

مجاهد پر ځای مولوي پاسني ته د مشرۍ لقب ورکړي، د ملا جګ په مرسته مې ترملا محمد عمر پيغام ور وليږه چې د کميټې د مشر ټاکلو چاره دې بلې ناستې ته وځنډول شي، زمونږ کوښښ دا و چې ددې کمېټې مشري ملا محمد عمر مجاهد ته ورکړل شي چې په وروستۍ کې دغه ناسته بې نتيجې پای ته ورسيدله او مونږ ملا عمر ته د طالبانو په مرکزونو او مدرسو د ګرځيدو مشوره ورکړه. نو د څو ورځو له پاره ملا عمر او ملا عبدالصمد د طالبانو په مدرسو او مسجدونو وګرځيدل او د ديني عالمانو د يوې کمېټې جوړېدو په اړه يې دهغوی د ملاتړ را خپلولو کوششونه وکړل.

هغه مشران وايي کنه ترڅو چې يوه پيښه ونه شي غبرګون نه رامنځ ته کيږي؛ زمونږ غبرګون په کار و او د طالبانو ترمنځ د اصلاحي کمېټې جوړښت لا پسې اوږديدلو، خو ځينې وخت په شر کې هم خير وي.

د کندهار په ميوند ولسوالۍ کې زما يو پخوانی دوست و او زمونږ د خپلو همکارانو ترمنځ د مشورې ديره هم هلته وه وخت ناوخته به مو سره ليدل، زما دوست پخوانی جهادي قوماندان و او د مولوي صيب خالص په حزب کې يې جهاد کې برخه درلوده.

يو وخت هغه په کويټه کې يو مشکل کې ګير و او ما ورسره مرسته وکړه هم هغه و چې تل يې د امر خدمت سينه راته ډبوله.

يوه ورځ مې زړه وغوښتل چې شپه مې دغه ملګري ته ورسوم؛ هغه د ميوند ولسوالۍ د مرکز واک په لاس کې درلود. له حوض مدد سپين جمات

نه ملا صيب خپل ځو ملګري راسره کړل.

په دوی کې دهغه یو ډېر اعتباري ملګری ملا عبدالستارو، دوه نور طالبان و او یو هم یو ځوانکی هلک و. په کندهار کې دا ډېره ساده او عامه خبره ده هلته مالداره او زورواکي اشخاص ځان سره هلکان ګرځوي، په هغوی ډېر پام کوي او زړه بدوالي ته یې نه پرېږدي.

په کندهار کې خلک د هلکانو په ساتلو ویاړ او افتخار کوي او دا د ځان له پاره هیڅ شرم نه ګڼي، خو ما له پاره دا ځکه د حیرانتیا وړ و چې دلته مې لومړی ځل وکتلو. هغې د ملا عمر د جمات د نورو طالبانو برعکس زیات ویښته درلودل، کندهاری خولۍ یې په سر وه او یو ډول ابي رنګ سترګې یې وې، جګ ملا ویل چې د ملا عمر اخوند له خاصو شاګردانو دی او هغه پرې ډېر خفه کیږي. ما جګ ملا ته ورغبرګه کړه چې د ملا صیب خاص شاګرد خو ډېر خاص دی.

هغه ویل: ولی ملا اخوند زړه نه لري که څنګه؟ او په دې سره ټولو ملګرو وخندل.

کله چې دمیوند ولسوالۍ مرکز ته ورسیدلو خبر شو چې په یو پاټک زما د ملګري د وسله والو او د استاد سیاف د ګوند د یوه قوماندان استاد عبدالعلیم پر دوی برید وکړ، زما ملګری چې په کندهار او هلمند کې د میشت لوی نورزي قوم څخه وو ډېر په قهر شو او د ملا عبدالستار او نورو ملګرو ته یې هلته د مرستې له پاره د ورتګ سپارښتنه وکړه.

په دغه برید کې د استاد سیاف قوماندان د حاجي نورزي ۱۷ کسان ووژل. په دغو وژل شویو کسانو کې د ملا عبدالستار او د ملا عمر مجاهد خاص او هغه ښایسته شاګرد هم وژل شوي وو، چې همدې پیښې د طالبانو د اصلاحي کمېټې او ملګرو قهر او غوسه را وپاروله.

ملا عمر مجاهد د خپلو ملګرو په مرګ ډېر زیات غمژن و ماته یاد شي چې د خپل څادر په پیڅ که به یې اوښکې پاکولې د ملا عبدالستار او خپل شاګرد جنازو ته ودریده او ښه ډېر یې وژړل.

بیا یې حاجي نورزي ته کړل چې ددوی غچ به اخلې همداسې به یې نه پرېږدې.

په پښتنو کې غچ او انتقام یو عجیبه دود دی دوی هرڅه کوي خو انتقام چاته نه پرېږدي، پښتانه وايي یو چا سل کاله وروسته انتقام اخیستی و بیا هم خلکو ورته ویل چې عجله دې وکړه خو ملا عمر او ملګري یې دومره قهر شوي و چې سل کاله څه چې لس ورځو ته یې هم صبر نه کولو.

ما له خپله دوسته وغوښتل چې د ملا عمر اخوند ملاتړ وکړي او هغه ته امکانات ورکړي. حاجي نورزي ملا عمر او ملا عبدالصمد ته وویل چې زما ټول امکانات او وسله وال ستاسو په امر کې دي همدا ډول څو موټر یې هم هغوی ته وښودل چې استفاده ترې کولای شي.

دا لومړی هغه پیښه وه چې ملا عمر مجاهد قومانده په لاس کې واخیسته او په خپله د یو حرکت مشر شو. یوه ورځ مې له جګ ملا پوښتنه وکړه

چې اخوند صيب ښنګه دی؟ هغه ویل ډیر قهر دی هره ورځ د خپل شاګرد قبر ته یو ځل د دعا له پاره ورځي او وايي چې غچ به يې اخلي.

دا چې د میوند ولسوالۍ واک د طالبانو لاس ته ولوید نو په هغه سیمه کې چې ملا محمد عمر مجاهد په په دغه سیمه کې د ديني علومو د زدکړو له پاره یوه وړه ديني مدرسه هم جوړه کړې وه؛ دا د حوض مدد نوم مشهوره وه چې طالبانو په کې د راتلونکو فعالیتونو له پاره یو مرکز جوړ کړ.

د ملګرو او همکارانو پلان دا و چې له دې ځای طالبان کولای شي د هلمند او کندهار ترمنځ په لاره پراته پاټکونه ټول کړي.

دې پاټکونو مونږ ته هم سرخوږی جوړ کړی و په ځانګړې توګه د جمعيت اسلامي او حزب اسلامي اړوند قوماندانانو مونږ ته مشکلات جوړول. هغه کسان چې زه يې پيژندلم راباندې يې نيوکې کولې چې زه د طالبانو ترشا يم نو له دې کبله په هلمند ولايت کې زما کارونه یو څه ستونزمن شوي و، نو ځکه اړينه وه طالبان هرڅه منظم او په بيړه تر سره کړي مونږ ډير وخت نه درلود چې له هلمند، نيمروز او د کندهار د ځينو سيمې لرې او ناخبره پاتې شو. اخوا د منځنۍ اسيا هيوادونو ته د سرک له پاره چارې هم بايد په بيړه ترسره شوی وای، خو طالبانو زمونږ کار اسانه کړ او دا فعاليتونه ددې سبب شول چې مونږ ته څه هيلې پيدا شي.

طالبان زمونږ ريښتيني دوستان دي دوي پاکستان سره مينه لري او پاکستان د اسلام قلعه بولي دوی په دې خاوره ژوند کړی او دومره نمک

حرامه نه دي چې د پاکستان دخلکو او حکومت ښيګڼې يې هيرې کړی وی خو بيا هم يو بد دماغه جنرال زمونږ د کلونو خواري په اوبو لاهو کړه او امريکايانو ته يې زمونږ هغه ملګري وسپارل چې د پوځ هومره يې د پاکستان د دفاع له پاره کار کولای شول.

کله چې زمونږ د هندوستان سره په کشمير اړيکې کړکيچنې شوې د طالبانو مشرانو ماته وويل چې امام صيب امر وکړه څومره مجاهدين درسره وليږو؟

د طالبانو مشرانو ويل مونږ هر وخت د پاکستان له پاره قربانۍ ته تيار يو.

دوی به ويل چې زمونږ نيکونو هندوانو ته شکستونه ورکړي دي او بيا به هم مونږ دوی ته د بت شکن محمود غزنوي تاريخ راژوندی کوو او له دوی څخه به د اسلام دفاع کوو.

خو د پاکستان حکمرانانو د پاکستان همدا خواخوږي لاس تړلي او په ډيره بې شرمۍ امريکا ته وسپارل چې دا يې د پاکستان سره لوی خيانت وکړ.

خبره مې د حوض مدد په سيمه کې د طالبانو د تياريانو کوله لومړی نقشه چې مونږ د جګړې له پاره جوړه کړه هغه د ميوند ولسوالۍ اړوند په کولک سيمه کې د حزب اسلامي د يو قوماندان په پاټک بريد و.

دا د داروخان پاټک و چې د هلمند او کندهار په لويه لاره پروت و دلته به له خلکو پيسې اخيستل کيږې، د ښځو به بې عزتي کيدله او ډير ځل داسې شوي دي چې دلته به هلکانو سره بد فعلي کېدله.

د خلکو د توجو جلب له پاره دا نهایت مهمه وه چې دلته طالب مجاهدین بری تر لاسه کړي له دې ځای مونږ د هلمند او کندهار ترمنځ د ښار او کار ډیرې اسانتیاوې تر لاسه کولای شوې.

همدا و چې د ۱۹۹۴ زیږدیز کال د سپتمبر په ۲۷مه نیټه د حاجي نورزي د وسله والو او طالبانو په ګډ برید کې له یوې سختې جګړې وروسته د داروخان پاټک تر لاسه کړ. دا لومړی د طالبانو وسله وال فعالیت و چې د ملا محمد عمر مجاهد په مشرۍ کې ترسره شو په دې سره د دې سیمې خلک ډیر خوشاله شول.

ته یقین وکړه چې د سیمې خلکو د طالبانو له پاره خوشالیانې وکړې چې له دې ظالمانو یې خلک خلاص کړل، ما چې د خلکو خوشالي او له طالبانو ملاتړ وکتلو نو خپلو ملګرو او همکارانو سره مې مشوره وکړه او پریکړه مو وکړه چې ملا محمد عمر مجاهد ته د مبارکۍ تر څنګ د مرستو د جلب چاره هم ګړندۍ کړو.

ما ملا عمر او ملا عبدالصمد او ملا پاسنی ته بیل بیل مخابرې وکړې او مبارکۍ مې ورکړې ملا پاسنی لږ حیرانه شو خو ملا عمر مننه وکړه او رانه یې وپوښتل څنګه و ملا صایبانو فتح تر لاسه کړه کنه.

ما ورته ویل تاسو د خدای له لورې دې خلکو ته رالیږل شوې فرښتې یاست، خدای ج له تاسو سره دی او تاسو به انشاالله فتح راوړئ.

ماته د ملا محمد عمر مجاهد دې خبرې سخت خوند راکولو چې ماته به

یې له هرې خبرې وروسته ویل؛ اوس مو توکل محض کړی دی. ما چې د جهاد او دین په اړه تر یوه بریده زدکړه درلوده او د قران پاک او حدیثو ترجمه مې هم زده وه په توکل محض ډېر نه پوهیدم خو بیا چې یو ځل په روخصت پاکستان ته راغلم نو د خپل کمپ له یو دیني عالم نه مې وپوښتل.

کله چې په داروخان پاټک برید کیدلو ملا عمر او ملا عبدالصمد اخوند ډېر وګرځیدل مونږ په ځینو مدرسو کې طالبان ځای پر ځای کړي و له څو ورځو کار وروسته ایله ملا عمر مجاهد و توانید چې څه ۵۰ نفر طالبان د جګړې له پاره راټول کړي. ملا عمر مجاهد دا هم د توکل محض کسان بلل، او چې د حاجي بشیر نورزي په لاس مې ورته دوه موټر ور ولیږل نو په مخابره کې راته ملاصیب په ډیره خوشالۍ وویل، امام صیب لکه څنګه چې تاسو ویل ریښتیا هم خدای ج له مونږ سره غیبي مرسته شروع کړې او که همداسې وي نو باور لرم چې ابابیل به زمونږ مرستې ته راولیږي.

د داروخان پاټک له نیول کیدلو وروسته واړه واړه قوماندان له طالبانو ډار شو او خپله یې سیمې پرېښودې، دخلکو ملاتړ هم ورځ تر بلې د طالبانو سره کیدلو چې په کوم جمات کې به دیره شول نو خلکو به ورته ډېک شکري ډوډۍ راوړلې او دهغوی سره به یې خوشالیانې کولې.

تر دا مهاله د جګړې مشر په خپله ملا محمد عمر مجاهد و او د نور تنظیم له او مشورې واک یې ملا عبدالصمد ته ورکړی و؛ خو کارونه لا هم باید ډېر ښه شوی وی نو د ملا صیب توکل محض ډېر موثر و نو ټوله مشري

باید دهغه لاس کې شوی وی خو د سیمې د طالبانو او د ملایانو د ملا عمر په نسبت ملا عبدالصمد ته لیوالتیا زیاته وه هم هغه و چې زمونږ یو پخواني ملګري ته مې د سرور په نوم یو هلک ولیږلو. ملا نورالدین ترابي تر دا مهاله د طالبانو د ډلې سره په وسله واله مبارزه کې برخه نه واخیستې خو هغه سره په جمات کې له شلو زیات طالبانو وو، چې ټول ډیر تکړه او زړور هلکان و همدا ډول ملا نورالدین ترابي له ځان سره ځینې نور طالبان هم ملګري کړل او د حوض مدد سپین جمات په غونډه کې یې ګډون وکړ.

ملا نورالدین ترابي چې یو با رغبه شخصیت و او ښه تقریر یې کولو په خپلو خبرو کې پر ملا محمد عمر مجاهدین د مشرۍ لاس کیښود او په دې سره ټول جمات دعا امین وکړه او په دې سره د طالبانو د اصلاحي کمیټې د مشرۍ پر سر مونږ ته جوړ شوی جنجال حل شو او ملا محمد عمر مجاهد چې مونږ له پاره یې مشري ډیره مهمه وه ددې ډلې مشر شو.

د سپین بولدک فتح او طالبانو شهرت

کله کله چې زه هغه وختونه یادوم نو حیران شم چې مونږ څومره تکلیفونه په ځان تیر کړل، مونږ څومره سختې ومنلې خو نن یو شمېر کسان راپورته شي او مونږ ته سپکې سپورې وايي، که زمونږ ملګرو د پاکستان پرځای کوم بل هیواد ته دومره خدمت کړی و نن به یې مجسمې په واټونو کې جوړې وې او خلکو به یې احترام له پاره ګلونه راوړل.

د کندهار ولایت د سپین بولدک د جګړې کیسه به درته وکړم، وروسته له هغې چې طالبان په میوند ولسوالۍ کې ځای پر ځای شول نو حساسیتونه زمونږ پر وړاندې زیات شول، ماته ځینو جهادي قوماندانو په مخابرو کې وویل چې ستاسو ملګري د طالبانو سره یوځای شوي او زمونږ پر وړاندې جبهې جوړوي، ما هغوی ته دلاسه ورکوله چې مونږ هیڅ قسم مداخله نه کوو او کوم پاکستاني طالبان چې دوی سره دي مونږ به کوښښ وکړو چې هغه ددوی له لیکو په شا کړو، خو ډیرو هغوی ته یې د قناعت وړ نه و.

مونږ باید یوه لنډه او خوندي لاره کویټې ته درلودلای چې د اکمالاتو ترڅنګ مو په هره سخته کې د سرحد خپلې غاړې ته کمپونو ته رسیدګې کولای شوای.

ددې له پاره د سپین بولدک ولسوالي ترلاسه کول ډېر ضروري و ځکه چې زمونږ یو شمېر هغه افسران چې د طالبانو سره په میوند ولسوالۍ کې و هغوی یو ډول محاصره و او هیڅ قسم ازاده لاره مو نه درلوده، د طالب مشرانو بیړه د کندهار ولایت واک کې راوستلو ته وه خو زمونږ مشوره بیا دا وه چې پرته له پوره اکمالاتو او زیاتو وسله والو، همدا ډول پرته له یوې پاکې لارې نه باید مونږ یوې سختې جګړې ته ودانګو. که هغه مهال مونږ د کندهار ولایت ته دننه شوای وای نو مونږ په یو مهال د څو حزبونو سره په جګړه کې کیدلو اوس مهال د طالبانو د وسله والو او د حزب اسلامي د قوماندانو ترمنځ کړچ یوه د وړو پوزه مونږ ته ایښې وه او خلکو فکر کولو چې ګوندې دا دحرکت اسلامي او حزب اسلامي د قوماندانانو ترمنځ جګړه ده نو ځکه یې زمونږ ملګرو ته چې د طالبانو لیکو کې وو مشکل نه جوړولو.

وروستۍ پریکړه همدا شوه چې مونږ به برید په سپین بولدک کوو، لومړی به د ولسوالۍ مرکز ته یوه ډله وسله وال مجاهدین دننه کوو او بیابه حمایوي ډلې را پورته کوو. زما په جګ ملا محمد ډېر باور و، هغه چې ما د روزنې کمپونو کې د یو زړور او نه ډارېدونکي سرتیري په توګه تجربه کړی و. دا جګ ملا محمد چې کوم و دده په اړه به تاسو ډېر څه نه وي اوریدلي خو دا ډېر تکړه مجاهد و زه چې د کومو ۳۵ مثالي ځوانانو یادونه کوم جګ ملا محمد له هغې ډلې یو و، چې مونږ سره ډېر وفادار تر اخره پاتې شو.

مخکې له دې چې سپین بولدک باندې برید وکړو ما په کویټه کې له خپلو ملګرو مرسته وغوښته او ددې ولسوالۍ دننه ملاتړي کسان مو باید طالبانو ته پیدا کړی وی.

ما ته یو لیست راکړل شو چې په هغې کې د ډیرو نومونو ترخنګ په دوه نفرو زما سترګې ونښتې. په دواړو مې شک راغی چې دا کسان ما چرته ګوندې کتلي، د اشخاصو اړوند اسناد او مدارک مې اړول چې ومې موندله یو یې ملا رباني و او دویم یې ملا داد الله؛ ملا رباني او ملا داد الله د هم هغه ۳۵ مثالي ځوانانو د لښکر پیاوړي مجاهدین و، چې زړه مې غواړي تاریخ یې د سرو زرو په اوبو ولیکم.

ما سره د روزنې پرمهال هغوی ځوانان وو اوس یې عمرونه پاخه شوي وو، ما له خدایه ډیر شکر وکړ چې زما ورک بچي یې بیرته زما مخ ته ودرول.

داسې مې ګڼله لکه هرڅه چې خدای ج زمونږ په خوښه کوي یو یو ورک ملګری را پیدا کیده او د طالبانو ډله قوي کیدله.

د 1994زیږدیز کال د اکتوبر په ۹ نیټه مو په میوند ولسوالۍ کې دوه لارۍ موټرې له مجاهدینو ډکې کړې چې د مجاهدینو شمیر کابو 47 وسله والو ته رسیدلو.

په دوی کې ۲۰ تنه زمونږ ډیر تکړه کماندو ځوانان و چې پګړۍ یې په سر کړې وې او د طالبانو سره اوږه په اوږه د سپین بولدک په لور روان شول.

د جګړې له پاره د جوړې شوې نقشې له مخې مو ملا دادالله چې ډیر تکړه

راکټ ويشتونکی و مخکې له مخکې د خپلو ملګرو سره سپين بولدک ته لیږلای و. دا دوه موټره مجاهدين مو د جګ ملا محمد او د ملا محمد په نوم د يو بل قوماندان په مشرۍ روان کړل.

دا دويم ملا محمد بيا د طالبانو په اسلامي امارت کې د پوځي زدکړو او مهارتونو له کبله تر ډيره د جنوب په برخه کې نظامي قوماندان پاتې شو، ملا محمد دجګړې نظامي تکتيکونه ډير ښه زده کړي و او د استخباراتي معلوماتو په شننه او تفکيک کې يې پوره مهارت درلود، بله ځانګړنه يې دا وه چې د جګړې د نقشې په عملي کېدو کې ډير ځيرک و، دهغه له کارنامو به چې زه خبريدم نو حيران به شوم، چې ځينې هغه ځايونه چې زه به په کې بند راتلم خو ده به يوه ډيره ساده د حل لاره ورته پيدا کړه. د طالبانو اسلامي امارت هغه مهال ډيره سخته ضربه وخوړله کله چې زمونږ دا د کلونو دوست او اشنا شو. په بيړني حالت کې بل داسې څوک نه و چې ټوله جګړه کنټرول کړلای شي نو طالبان ډير په شاه راغلل.

په سپين بولدک ولسوالۍ کې دا مهال د حزب اسلامي وسله وال په واک کې وو. د حزب اسلامی د قوماندان نوم اختر جان و خو هغه د جګړې له پاره هيڅ قسم چمتوالی نه درلود. د اکتوبر لسمه نيټه وه چې د طالبانو د اسلامي امارت مجاهدين د بولدک ولسوالۍ په مرکز کې له بندو موټرو را خکته شول او هوايي فيرونه يې وکړل، ترڅو چې د اختر جان وسله والو جګړې ته ځان چمتو کولو نو طالبان توانيدلي وو چې مهمې برخې په خپل لاس کې ونيسي،

لومړی خو اختر جان جګړه ونه کړه خو کله چې يې اراده وکړه نو د ملا داد الله لخوا له سختو ګوزارونو سره مخ شو. د اسلامي امارت مجاهدينو په ډيره اسانۍ د بولدک ولسوالي ونيوله او په دې سره په پشين، چمن، بولدک، د کويټې ښار او حتی د نړۍ په رسنيو کې يوه غوغا جوړه شوه؛ د پاټکيانو نه چې خلک په تنګ شوي وو د طالبانو سخت تود هرکلی يې وکړاو هر ډول مرستې طالبانو ته را ماتې شوې.

زمونږ هم دا توقع نه وه چې طالبان به دومره ژر دومره ستره بريا ترلاسه کړي او هغه به د نړيوالو پام ځان ته را اړوي او طالبان به د يو ځواک په توګه مطرح کيږي.

زمونږ د آي ايس آي يو بل افسر چې تازه تازه کندهار ته راغلی و له ما وغوښتل چې ملا محمد عمر اخوند رسنيو سره له خبرو ډډه کوي او ډيرې رسنۍ غواړي چې د طالبانو په اړه پوی شي څه وکړو؟

مونږ په بيړه يو تکړه ځوان ملا خير الله خيرخوا چې ډير فصاحت يې درلود يو لنډ کورس له پاره اسلام اباد ته وليږه خو هر څه دومره په تيزۍ سره روان و چې په لومړي ځل مونږ د يو سخت مشکل وخت سره مخ شو چې خپل کارونه مو په سمه توګه نه شو مديريت کولای.

مونږ نه غوښتل دومره ژر د طالبانو په اړه هرڅه خپاره شي او هغه د نړۍ د ميډيا په پرده را ښکاره شي.

دا مهال زما د شاګردانو له ډلې ډير تکړه مشرانو کې ، ملا محمد عمر

مجاهد چې هغه به لومړيو کې خپله ځان ته اخوند ويل. ملا رباني چې د ملا عمر مرستيال شو بيا او په ملا معاون باندی هم مشهور و، ملا داد الله اخوند، ملا برادر د ملا عمر ډير تکړه ملګری دی او زمونږ يو له خاصو شاګردانو څخه دی په نظامي برخه کې پوره مهارت لري او په کندهار کې يې ډير نفوس هم درلود د پوپلزی قبيلې څخه ده، دا هغه شخص و چې ملا عمر ته يې حامد کرزی وړانديز کړ چې په بهرنيو چارو وزارت کې دنده ورکړي ځکه د کرزي ډيره ښه انګريزي زده وه او کورنی يې د ملا برادر سره ښه اړيکې درلودې، ملا نور الدين ترابي چې د امارات د عدليې وزير هم پاتې شويی دی، ملا برجان ، ملا عبدالرزاق چې د طالبانو د کورنيو چارو وزير هم پاتې شوی، ملا محمد، جګ ملا محمد، قاري احمدالله چې په اسلامي امارت کې د کورنيو چارو وزير او بيا تر مرګه د طالبانو د استخباراتو عمومي رييس پاتې شو، ملا نورالله نوراني چې د شمال تنظيمه رييس او د بلخ والي هم و، مولانا جلالدين حقاني، ملا اختر محمد منصور، ملا عثماني، ملا يارمحمد، ملا عبيدالله اخوند چې د اسلامي امارت پر مهال د طالبانو دفاع وزارت يې مخ ته وړه، ملا هبت الله اخوند، ملا عبدالرقيب او داسې څو نور کسان چې د اسلامي امارت په جوړولو کې يې اهم لاس و؛ دا کسان ياخو سره بيخي را نږدې شوي وو او يا هم په اړيکو کې و چې په نورو سيمو کې چې د دوی اړوندې وې څنګه جبهه سازی وکړو.

د سپين بولدک فتح کې زمونږ يو اساسي هدف دا هم و چې هلته مونږ يو د وسلو يو ډير لوی ډيپو هم درلود او هغه بايد طالبانو تر لاسه کړی وی.

په بولدک کې د (پښې دغره ډیپو) په اړه راته ځو ځلې استاد برهاالدین رباني هم ویلي وو چې هغوی ته په ورسپارلو کې ورسره مرسته وکړم، هغه ډاریده چې هسې نه د حزب اسلامي لاس ته ولویږي، ځکه دغه ډیپو چې د روسانو سره د جهاد له وخته پاتې و ډیر زیات مهمات درلودل چې د څو میاشتو دوامداره جګړه یې پرمخ وړلای شوه.

د اونۍ په تیرېدو سره په بولدک کې د طالبانو شمیر زرګونو ته ورسیده او د طالبانو مشران او زمونږ ملګري په ګډه لګیاو بیلا بیلې جبهې یې جوړولې.

ما پسې له پاکستانه عاجل خبر راغی چې ځان ورسوم، په کویټه کې مې خپل مرکز سره اړیکه وکړه خو چا پوره معلومات رانه کړل چې د څه له پآره مې غواړي نو ځکه وارخطا شوم.

د طالبانو داسلامي امارت برياوې او له ما پوښتنې

د طالبانو او افغان جهاد په اړه چې کومه خبره هم راځي ټول ګوتې ماته نيسي شايد له دې کبله چې زه تر د سپتمبر ۱۱ پيښې پورې هلته وم خو زه بايد دا په ډاګه ووايم چې په افغان جهاد کې يواځې زه نه وم بلکې زما سره نور ډير تکړه ملګري او همکاران وو چې په ډير برياليتوب مو خپله دنده تر سره کړله.

اسلام اباد کې د لوړ پوړو چارواکو له خوا چمتو کړې ملمستيا کې حاضروم او دهغوی قسم قسم پوښتنو ته مې ځوابونه ويل.

په دې کسانو کې د حکومتي چارواکو ترڅنګ د آی ايس آي د ځينو نورو برخو مشران هم و او له ما يې بيلا بيلې پوښتنې کولې، دوی ويل کرنل صيب ريښتيا ريښتيا ووايه چې دا طالبان څوک دي او د څه له پاره را وتلي دي؟

ما ورته وويل: دا زمونږ شاګردان دي.

خو لکه د ناستو کسانو چې باور نه راتلو ماته يې ويل لږ په تفصيل او روښانه توګه ووايه چې طالبان څوک دي او څه څه کول غواړي؟

ما کوښښ وکړ چې دوی قانع کړم خو مسلسل پوښتنې یې رانه کولې مجبور شوم ورته ووایم؛ په هغه پلانکی الماری، پلانکۍ شمیره روه او پلانکي فایل کې وګورئ تاسو به هلته ووینۍ چې هلته د ملا عمر، ملا رباني، ملا بورجان، ملابرادر او ... نومونه او د هغوی اړوند معلومات لیکل شوي وي.

له پوره تفصیلاتو ورکولو او شواهدو وړاندې کولو وروسته هغوی باوري شول چې طالبان کوم پردي خلک نه دي بلکې زمونږ خپل روزل شوي دوستان دي او دا به د پاکستان له پاره هیڅ سردردي نه جوړوي؛ بلکې دوی به وکولای شي په افغانستان کې د پاکستان ګټې خوندي کړي نو بیا ډېر زیات خوشاله شو، له دې وړاندې د طالبانو په اړه ډېرې عجیبې خبرې کیدلې تر دې چې د آی ایس آی د یوې مهمې برخې مشر راته ویل چې خبر شوی ملا برجان په اصل کې ملا نه بلکې یو انګریز جاسوس دی چې په دې نوم د طالبانو په منځ کې کار کوي.

ما ډېر زیات ورته وخندل او بیا مې ورته د شوروي پر خلاف د روزلو ۳۵ مثالي ځوانانو پروژه را یاده کړه ورته مې ویل که مو په یاد وي نو ملابرجان هم یو له هم هغې شاګردانو څخه دی.

دا شکونه او شبهات ځکه پیدا شوي وو چې مونږ په ډېره خفیه توګه هرڅه مخ ته وړل، زما ډېر ښه ملګري او د پاکستان لوی خادم جنرال حمیدګل زما ډېره زیاته مرسته کوله، جنرال شاهد عزیز زما د ضرورت اړوند شیان تل پر وخت را رسول، خواجه صیب چې د عرب مجاهدینو

سره یې ډېر ښه روابط و زما ډېره مرسته وکړله، همدا ډول نور ډېر نوي ځوانان و چې دهغوی ډیرې ښه ملګرتیا او مرستو زمونږهر کار دومره پټ او خوندي وساتلو چې زمونږ له دې پراجیک بیرون کسانو تر دی وخته پورې هیڅ ډول معلومات نه درلودل. دا زمونږ له پاره بریا وه که په دې اړه له وخته مخکې خبرونه خپاره شوی وای مونږ په دومره کامیابۍ سره په افغانستان د طالبانو د قبضې خوبونه نه شول لیدلای.

هم هغه و چې بیا هم د پاکستان ټولو ادارو زمونږ همکاري شروع کړه او طالبانو ته دومره کار وشو چې په ډېر لږ وخت کې د نړیوالو رسنیو د خبرونو سرلیک شو.

په دې تړاو په ما ډېر شکونه کیدل حتی له دې کبله ډېرو افغان ملګرو هم راته ګوتې ځنډلې، د اکتوبر په ۳۰مه نیټه بینظیر بټو ترکمنستان ته سفر درلود له مونږ مرسته وغوښتل شوه چې د پاکستان لخوا د ترکمنستان خلکو ته ځینې مرستې چې د موټرو شمیر یې تر ۳۰ کیدلو ور وړو، دا موټرونه په کندهار کې ودرول شول، د حامد کرزي پلار خپلو کسانو ته امر کړی و چې په دغه موټرو کې ځینې پیسې او وسلې هم ځای پر ځای کړئ او رسنۍ را وغواړئ چې نړۍ ته ښکاره کړو پاکستان د طالبانو پوځي او مالي مرسته کوي. ما ورته کړل چې ښاغلیه زمونږ مخه نیول به درته ډېر سخت تمام شي.

کندهار او پر سپین بولدک د مجاهدینو قبضه

ځینې خبرې داسي وي چې انسان يې هر ځای نه شي کولای، خو د ځینو خبرو سره له دې چې سختې به وي خو باید وشي او سپین او تور معلوم شي.

کندهار باندې قبضې له پاره مونږ له مخکې چې کومه نقشه تیاره کړې وه دهغې د عملي کولو کار مونږ ته اسانه شو. د سپين بولدک د قبضې سره نړيوالو رسنيو او په ځانګړې توګه بي بي سي دومره ډير خبرونه خپاره کړل چې طالبان يې د يو قوت په توګه د خلکو په زړونو کې ځای کړل، له مخکې يوه ويره او ډار د پاټکيانو په زړونو کې و.

مونږ هم خپل خلک کندهار کې ځای پر ځای کړي و او هلته د طالبانو له پاره تبليغات ډير په تيزۍ سره روان و.

هوا ډيره يخه وه او په کندهار کې ژمی هم ځان ته څه وايي ساړه ډير زيات وي.

زه ډير وخت په روخصتۍ نه وم تللی ډير څه ته مې ضرورت درلودلو، خو څه مې کړی وای، يوه ورځ راته د طالبانو يو مهم مشر وويل، چې امام صيب ته خو ډير وخت دلته يې او اوس زمونږ د افغانانو زړونه هم درسره

لګيدلي او بلد شويو سره داسې وکړه چې ته دلته واده وکړه.

د طالبانو دې مشر يو خپل يوکس ته د ميوند ولسوالۍ د يو کلي نوم واخيست او د څو کورنيو يادونه يې ورته وکړه چې په کور کې يې پيغلې لونې دي.

مولانا صيب ماته د هغې ځای د نجونو د ښايست ډير صفت وکړ، په خندا خندا کې يې دکندهاريو پيغلو دمينې، ښايست، قد او سترګو دومره صفتونه وکړل چې ما ورته ويل: مولانا صيب بس کړه ته غواړې هرڅه پريدم او بس همدلته واده وکړم.

څو ورځې وروسته مې چې وکتل ريښتيا هم د څو کورنيو مشران مولانا صيب زما خونې ته داخل کړل، هغوی ته يې ويل امام صيب زمونږ ډير ښه دوست دی او مونږ غواړو تاسو دوی سره خپلوي وکړئ.

زه ډير زيات حيران شوم، مولنا صيب ته دې خدای ج اجر ورکړي چې زما يې دومره احترام کولو او زړه يې را باندې سوزيده، مولنا صيب اوس هم د طالبانو په رهبري شورا کې دی خدای دې يې ژوندی لري.

زه د هغوی احترام ته ودريدلم او له مولانا صيب نه مې مننه وکړه ورته مې وويل چې زه دا کار نه شم کولای ستاسو کور ودان.

حال دا چې هلته زما ډيرو همکارانو ودونه وکړل، تر اوسه پورې پرې څوک خبر شوي نه دي کله چې په طالبانو امريکا بريد وکړ ځينو يې هلته پريښودې او ځينو يې ځان سره کويټې ته را وستې.

خو زه ځکه له دې کاره صرف نظر شوم چې ما نه غوښتل ماته مشکلات جوړ شي ځکه زما زيات سروکار له افغانانو سره و او په دې کار سره به دهغوی منځ کې ما خپل محبوبيت له لاسه ورکړی وی حالانکې ډير ضرورت مې درلود، خو د پاکستان له پاره مې هر ډول سختې په ځان تيرې کړې.

د کندهار فتحه او اسلامي امارت

له کندهار فتحې وړاندې حکمتيار صيب په رسنيو کې په طالبانو پسې سختې خبرې شروع کړې بل طرف استاد رباني او استاد سياف د طالبانو سره خواخوږي ښکاره کړه؛ نو مونږ ته فرصت په لاس راغی چې له دې وضعيته د طالبانو په ګټه کار واخلو.

استاد رباني چې زما نږدې دوست دی او د جهاد په وخت کې مو ډير شريک کار ورسره کړی ما هغه سره اړيکه ونيوله او د مرستې غوښتنه مې ترې وکړه. د ۱۹۹۴نومبر مياشت لومړی نيټه د ماښام ۷ بجې مو سره تفصيلي خبرې وکړې .

استاد رباني ته مې ويل چې زما يو شاګرد ملا عمر له تا مرسته غواړي، په کندهار کې د حزب اسلامي قوماندانانو خلکو سره زور زياتی شروع کړی او ملا عمر يې په خلاف راوتلی نو که ستا قوماندان يې مرسته وکړي نو دی به خوشاله شي.

استاد رباني راته ووايل چې زه به ملا نقيب الله ته جواب وليګم چې د طالبانو سره مرسته وکړي، استاد راباني دا هم وويل چې ملا عمر اخوند ته وايه که وسلو او مجاهدينو ته ضرورت لري نو هم مونږ يې ورليږو، ما ترې

مننه وکړه چې زما خبره يې ځمکې ته ونه غورځوله، د نومبر ۲مه نيټه سهار مهال ملا نقيب خپل يو قوماندان را وليږه چې مونږ طالبانو سره هر ډول مرستې ته چمتو يو.

لا له مخکې چې په کندهار کې مو خپل ملګري او طالب مجاهدين ځای پر ځای کړي وو د ۱۹۹۴کال د نومبر په ۳مه نيټه طالبانو په کندهار بريد پيل کړ، خو تاسو يقين وکړئ چې خدای ج ملايکې د طالبانو مرستې ته راليږلې وې پاټکيانو به خپله پاټکونه پريښودل، يواځې د حزب اسلامي يو قوماندان عطا محمد سرکاتب لږ مقاومت وکړ خو هغه هم ډير ژر شکست وخوړ او د طالبانو مخه پاکه شوه.

زمونږ ملګري چې د طالبانو په لومړۍ ليکه کې ځای پر ځای وو د مجاهدينو مخ هوايي ډګر پله وګرځو چې هلته ژر قبضه وکړي او د هوايي تګ راتګ لارې کنټرول کړو، ديخوا ملا نقيب مرحوم خپلو قوماندانانو ته امر وکړ چې قل اردو طالبانو ته تسليم کړي. د قل اردو تسليمېدو سره طالبان نور هم پياوړي شول او په ټول کندهار د طالبانو نغارې شوې او کوم چې ظالم خلک و هغوی کندهار پريښودو.

ملا نقيب طالبانو ته په سپارل شوې قل اردو کې ډيرې جنګي وسلې او ټينکونه طالبانو ته حواله کړل.

ما ملا عمر صيب ته وويل چې ملا محمد او ملا رباني دواړه کندهار ته وليږي او هلته د ملا نقيب سره د تسليمۍ په اړه خبرې وکړي او هغه ته

اطمنان ورکړي چې طالبان به ورته څه ضرر نه رسوي.

طالبانو ۱۲ ورځې په کندهار جګړه وکړه او چې څومره به مخ کې تلل نو هومره به طالبانو سره مجاهدین زیاتېدل، دکندهار په ولسوالیو کې چې څومره مدرسې وې د ټولو طالبان اسلامي امارت سره یو ځای شول د کندهار ډېر ځوانان چې طالبان هم نه و خو پګړۍ یې وتړلې او د اسلامي امارت په لیکو کې شامل شول، له پاکستان هم مدرسو کې اعلانونه وشول او زرګونه طالبان کندهار ته راغلل.

لنډه دا چې ۱۲ ورځې جګړه وشوه او د ۱۹۹۴ زیږدیز کال د نومبر ۱۵ نیټه وه چې په ټول کندهار ولایت باندې د طالبانو اسلامي امارت قبضه وکړه او له همدې ځایه د طالبانو اصلاحي کمیټه د طالبانو په اسلامي امارت بدله شوه.

دستي دولتي تشکیلات جوړ شول، او په ښارونو کې اعلانونه وشول چې له دې وروسته ټولې دولتي چارې به طالبان پر مخ بیایي او هیڅ ظلم زیاتی به له چاسره نه کیږي.

همدا و چې خلک د طالبانو لیکو ته رامات شول او په ډېره خوشالی یې د طالبانو هرکلی وکړ. او بیا دا حرکت په ځای ونه درید، هلمند، غزني زابل، اورزګان کابل ننګرهار کونړ او لنډه دا چې د افغانستان په زیاته برخه قابض شول او یو پاک اسلامي نظام یې حاکم کړ.

دا جګړه همداسې روانه وه او په بیلا بیلو ولایتونو کې طالبانو پرمختګونه

کول، خو د لا زيات ملاتړ له پاره بايد طالبانو د ديني عالمانو يوه شورا جوړه کړی وی او د هغې له خوا د ملا عمر مجاهد ملاتړ شوای وای. د پاکستان په مدرسو او افغانستان کې مشهور عالمان را وغوښتل شول او د ۳ ورځو له پاره د ۱۹۹۶ کال په مارچ کې دا اجتماع جوړه شوه.

زمونږ د يو لايق شاګرد چې خدای د خبرو کولو ډير ښه استعداد ورکړی و. په خپله وينا کې له ګډونوالو غوښتنه وکړه چې ملا محمد عمر مجاهد ته د امير المومنين لقب ورکړي همدا و چې ملا محمد عمر مجاهد د امير المومنين په توګه ومنل شو. دا داسلامي نظام اساس و چې هغې کې باچايان او ولسمشران نه وي بلکې اميران وي، لکه امير المومنين حضرت عمر فاروق رض.

په کابل کې باندې څو اړخيزه جګړه وشوه دا هم ډيره سخته معرکه وه مونږ ډير تلفات ورکړل خاص کر د لغمان او کابل منځ کې چې زمونږ استخباراتي معلومات پر وخت مونږ ته نه و رسيدلي نو مونږ خپل يو ډير قابل او باوري شاګرد ملا بورجان له لاسه ورکړ بلکې ځينې نور ملګري هم ان شول.

د کابل د ريژيم د خپل منځي اختلافاتو له سوبه اخر کار د طالبانو اسلامي امارت وکولای شول چې د ۱۹۹۶ لمريز کال د سپتمبر په ۲۶مه نيټه کابل فتح کړي.

طالبانو ته د افغانانو هرکلی

ماته افسوس راځي چې اوس اورم امریکا او دهغوی افغان ملګري وايي چې طالبانو استبدادي حکومت رامنځ ته کړی، کله چې طالبان لومړی ځل کندهار ته لاړل له هر طرف یې خلکو هرکلی وکړاو دا یې د امن فرښتې ګڼلې نارینه خو پریږده چې ښځو هم د طالبانو صفتونه کول زه به تاسو ته ځینې خاطرې ووایم چې اوس مې هم په یاد دي.

یوه ورځ چې زه د طالبانو سره روان وم، مخې ته مو ماشومان راغلل ځینې یې ما پېژندل سلام مې ورته وکړ، هغوی هم راسره روغبړ وکړ زما د حال پوښتنه یې وکړه. زه یې ځکه پیژندلم چې د دوی ته مې په کورونو کې سبقونه ویلي وو.

یوه بله کیسه مې هم یاده شوه، همدې ورځو شپو کې یوه ورځ د پیر صیب خپلو ملمستیا ته له ځان سره یوړم.

هغوی له ما وپوښتل چې امام صیب دا طالبان دې له کومه ځایه راوړي دي؟

ما ځواب ورکړ چې دا خو ما نه دي راوړي بلکې ستاسو خپل طالبان دي.

په ناستو خلکو کې یې یو وویل: امام صیب سړي خو پر یږده بده دا ده چې زمونږ میرمنې هم د طالبانو ملاتړ کوي، تیره ورځ میرمنې په ګودر ناستې وې چې تر پر لورې یې طالبان را روان وو، یوې پیغلې چغې کړې وې چې هلی سپي راغلل؛ ترې ډار شوې وې، خو بلې ورته ویلي و چې دا سپی نه دي طالبان دي.

ټولو په دې وخندل داسې نورې هم زرګونه کیسې دي چې خلکو د طالبانو هرکلی کړی او اوس هم د طالبانو سره له زړه مینې کوي.

دا سمه ده د طالبانو په منځ کې به هر ډول خلک وي کله چې لومړی ځل د امر باالمعروف او نهی عن المنکر څانګه جوړېدله داسې وشول چې طالبانو به د پخوانیو خلقیانو او د روسانو د اجنټانو په کورنیو تیري کول هغوی یې وینځې ګڼلې او د شپې به یې کور ته وړلې.

په کندهار کې خلکو له ډاره غږ نه کولو خو دا کیسه ورځ تر بلې ډیر ېدله یوه ورځ کوم طالب چې طالب نه و خو پګړی یې په سر وه په کوم کلي کې پیغله جینۍ خوښه کړې وه.

هغه یې له پلار غوښتې وه خو چې نه یې وه ورکړې په زور یې ځان سره وړې وه، کله چې نجلۍ انکار کړی و پرې زیاتی یې هم کړی و او بیا یې وژلې وه، د نجلۍ کورنۍ طالب مشرانو ته عرض وکړ ټولو اندیښنه وښوده او وویل چې دا ستونزه ډیره شوې نو بیا زما د یو ملګري کور ودان چې د امر باالمعروف او نهی عن المنکر ایډیا یې وړاندې کړه او ټولو طالب

مشرانو ومنله.

بیا نو چې چا به جنایت وکړ دې ډلې به سزا ورکوله او همدا و چې خلک وډار شول غلا، ظلم زیاتی، زنا او نور ټول فسق او فسادونه ختم شول او یو مثالي اسلامي نظام رامنځ ته شو.

امریکا او نور کفار ملکونو په طالبانو په سې تبلیغات کول چې دوی په زوره په خلکو اسلام عملي کولو او د ښځو حقوق یې نه ورکول خو دا دروغ دي.

امریکا په افغانستان کې یو اسلامي حکومت نه شو زغملی او ترې ډاریدل ځکه یې پسې تبلیغات کول.

زه به درته دهمدې امریکایانو هغه بیانونه او میټینګونه یاد کړم چې له مونږ سره یې لرل او د طالبانو صفت به یې کولو.

جنرال ضیاالحق د الوتکې په پیښه کې د وژل شوي امریکایي ډیپلوماټ لور او د امریکا د بهرنیو چارو وزارت مرستیاله میرمن رابن رافیل به تقریبا هرو ۱۵ ورځو کې یو ځل راتله او د طالبانو ستاینې به یې کولې، دهغې د خولې الفاظ دي چې "They are very good boys, doing very good job."

سړی حیرانه شي چې امریکا څومره له منافقتونو ډک هیواد دی، زه خو خپله په سیاستونو نه پوهیږم او پوځي سړی یم خو امریکایانو ټول عمر له

مونږ سره دوه مخي کړې ده. هم هغه طالبان چې دوی به یې صفتونه کول چې دا ډیر ښه خلک دي او ښه کارونه کوي اوس یې دهشتګرد کړل.

ریښتیا هم چې ما امریکایان ونه پیژندل دوی ټول عمر زمونږ له اخلاصه ناسمه ګټه اخیستې او سبا یې راته په مخ توکلي دي.

هرات ته زما د جنرل قونصل په توگه تگ

د طالبانو اسلامي امارت زيات پرمختگونه کړي و چې له بره راته ام

ر وشو باید د افغانستان هرات ولایت ته د قونصل په توگه لاړ شم، د افغانانو په اړه ویل کیږي چې دوی په جګړه کې تکړه دي خو کله چې جګړه ختمه شي نو امن او امان هم پسې سروخوري ځکه چې دوی لوټ مار شروع کړي په داسې یو وضعیت کې چې د افغانستان هر طرف ته خانه جنگي وه د هرات په څېر یو ولایت ته زما تګ او هلته ماموریت ډیر سخت و.

زیاتو ملگرو راته ویل چې خطر ته ځان مه ورکوه خو ما یې خبره ونه منله او د پاکستان له پاره هر ډول قربانۍ ته چمتو شوم.

په حقیقت کې زما مشرانو هم زه په ځای کیناستو ته نه پریښودلم کله کله به وډار شوم چې هسې نه دا خلک را باندې څه وکړي یوه ورځ مې خپل یو مشر ته همدا خبره وکړه نو په ټوکه کې یې راته وویل:

"You will be more dangerous outside, we wanted to keep you under our thumb"

ژباړه: له مونږ لرې به ته نور هم خطرناک شي، مونږ غواړو چې په خپلو لاسونو کې دې وساتو.

په اصل کې زما د ماموريت مهمه برخه منځنۍ اسيا ته د يوې سوداګريزې لارې جوړول وو.

د افغانستان له جګړې وروسته زمونږ وضعيت ښه نه و او له ډيرو ستونزو سره مخ و، زمونږ حکومت غوښتل چې مونږ منځنۍ اسيا ته يوه خوندي او کم مصرفه لاره پيدا کړو او په دې سيمه کې د پرتو ډيرو امکاناتو نه استفاده وکړو.

زمونږ خيال دا و چې که چيرې ددې لارې په جوړولو باندې وتوانيږو نو په افغانستان کې له امنيت راتلو وروسته به مونږ وکولای شو چې د منځنۍ اسيا د نورو ډيرو هيوادونو ترڅنګ د روسيې سره هم خپلې تجارتي اړيکې جوړې کړو او زما په خيال دا يوه اهمه او ضروري پريکړه وه چې هغه مهال زمونږ مشرانو کړې وه.

که څه هم زما کار يواځې همدا نه ونور ډير کارونه هم وو چې بايد مونږ ترسره کړای وای نو ځکه مې يو ځل بيا هرڅه تر شا پرېښودل او يوې داسې سيمې ته لاړم چې ډير شناخت مې په کې نه درلود.

لاره يې لرې وه ژر ژر کور ته هم نه شوم راتلی او دخوراک له پاره يې ترخه هم کم پيدا کيدل خو يو ارمان و او وياړم پرې چې د هغې له پاره مې هر ډول قرباني ورکړه.

زه د مجاهدينو تقريبا ۲۰ موټرونو بدرګه کولم او کابو ۱۵۰ مجاهدين راسره و، په دې لاره مې چون اشنايي ډيره وه نو حيران وم چې افغانان خو ډير ميلمه دوسته خلک دي دومره يوه شنه ډله که په چا ميلمانه شو بيړه خو به يې غرقه وي، بس کور يې ودان زما احترام يې کولو او زما د ژوند ورسره غم و.

کله کله زه ډير خفه شم چې پاکستان کې دهغوی سره د شوي چلند پر وړاندې مې څه ونه شول کولای هغوی ته شرمنده يم، پاکستاني پوځ خو هغوی په امريکا خرخ کړل، چې ځينې يې اوس په ګوانټانامو کې دي او ځينې نور يې هم د پاکستان په جيلونو کې د مرګ او ژوند په بدترينه حالت کې ژوند تيروي.

په لاره لاره مې د طالبانو ډيرو کماندرانو سره ليده کاته وشول او دهغوی حوصله همت او ارادې راته د بري زيري راکول او هم هغسې وشول، طالبان د لمر په څېر په اسمان راپورته شول او په ټول افغانستان خواره شول.

د ۱۱ سپتمبر پیښه او په افغانستان د امریکا برید

د ۲۰۰۱لومړی کال د سپتمبر ۱۱ پیښه داسې څه و چې له ځانه سره ډېءې بربادۍ یې رامنځ ته کړې امریکا د ټولې نړۍ په سترګو کې شګې واچولې او په ډیره سپین سترګۍ یې د دې پیښو پړه پر اسامه بن لادن واچوله.

خدای شاهد دی تر دې وخته لا ما چرته د القاعده نوم نه و اوریدلی خو اسامه سره مې د یو مجاهد په توګه پیژندګلو وه، تر دې وخته پورې القاعده د یوې خیریه ټولنې په نوم مشهوره وه. مونږ ته ډیره د حیرانتیا خبره وه چې کله مو د دوه لوړو ودانیو د ړنګېدو خبر واوریده او دا یې تر ټولو عجیبه وه چې پړه یې په اسلامه بن لادن واچوله په داسې حال کې چې په دې ورځ اسامه بن لادن په افغانستان کې په خپل یو کمپ کې و. که څه هم دا مهال زما د اسلامه بن لادن سره اړیکه نه وه خو داسې خبرې چرته پټې پاتې کیږي.

مونږ چې د امریکې جدیت وکتلو او ډارک په اسلامه بن لادن باندې یې تور پورې کړ او د طالبانو اسلامي امارت ته یې ګواښونه وکړل نو کیسه راته ورانه ښکاره شوه.

زه، خواجه صیب او ځینو نورو دوستانو په خپل منځ کې په دې اړه بحثونه

وکړل چې څنګه امکان لري زمونږ موجودیت کې مونږ دومره ناخبره یو، د پیښې ټول اړخونه مو خپل خو راته څرګنده شوه چې دا د امریکا او اسراییلي یو خپله لوبه ده او غواړي په دې توګه په افغانستان قبضه وکړي.

په یو سیمنار کې چې امریکایي، روسي او د نورو هیوادونو ډیپلوماتان هم په کې ناست و ما دا ثابته کړه چې اسامه بن لادن یا ملا عمر په دې قضیه کې هیڅ لاس نه لري.

یو طرف یو داسې ملک چې هیڅ نه لري بل طرف د امریکا په څېر پیش رفته ملک چې هر څه یې د ټیکنالوجۍ په مرسته کنټرول دي یوه داسې لویه حمله څنګه کولای شي.

دا خبره اوس په نړیواله کچه واضح شوې چې د ۱۱ سپتمبر پیښه یو سازش و او دا هم ثابته ده چې د دوه لوړو سوداګریزو ودانیو د ړنګیدلو علت هم د الوتکو ټکر نه و، بلکې د ودانیو په لاندې برخه کې د باروتو د چاودنې له امله را نړېدلې دي.

هغه اسامه چې د شوروي پروړاندې د افغان جهاد په وخت کې د امریکا له پاره یو قهرمان او اتل و یو دم د امریکا دشمن څنګه کیدلای شي.

په ۱۹۹۰ میلادي کال کې د جلال اباد په عملیاتو کې اسامه زمونږ او امریکا له پاره لویه کارنامه وکړه داسې چې دهغه وخت ورځپاڼې او د رسنیو خپرونې پرې جوړې شوې خو اوس هغه د امریکا مخالف شو؟ تر ۱۹۹۴

کال پورې يې ورسره ډېر ښه روابط و خو يو دم يې ترې سترګې واړولې؟ رېښتيا هم چې امريکا ډېر بې وفا ملک دی او هيڅ کله د چا ملګری کيدلای نه شي.

تر پرونه اسامه يې ملګری و اوس دهشت ګرد شو؟ اسامه دهشت ګرد نه و بلکې امريکا په دهشت ګرد مشهور کړ، دا ځکه چې امريکا خپله ترهګر هيواد دی زه پوهيږم چې بل هيڅ نه و يواځې د خليج جنګ ددې سبب شو چې اسامه د امريکا په سترګو کې ازغی شي.

امريکايانو دا پروپاګند شروع کړچې اسامه بن لادن غواړي په افغانستان کې يو (وهابي) حکومت جوړ کړي چې دا سراسر دروغ وو. په افغانستان کې خلک دې شي ته هيڅ تمايل نه لري؛ استاد سياف، استاد رباني حکمتيار او نور ډېر لوی لوی اسلامي عالمان دي خو يو هم وهابي نظريات نه لري.

بلکې تر دې چې مجاهدينو ماغوندې په يو جاهل انسان پسې خو لمونځ کړی خو کله مې هم د اسامه بن لادن پسې نه دي کتلي چې لمونځ پسې کوي.

له ډېرو خبرنو او لويو لويو متخصيصينو سره له خبرو وروسته زه دې نتيجې ته رسيدلای يم چې امريکا يواځې افغانستان نه بلکې د پاکستان په شمول ډېرو نورو هيوادونو ته سترګې خړې کړي او غواړي چې اشغال او د امريکا مستعمره يې کړي.

خو امريکايان به دا خوبونه له ځانه سره ګور ته يوسي دوی تجربه نه کړله چې يو ځنګه هيواد او ځنګه جګړه کې ځان ښکيلوي چې دا به ورتته ډيره سخته تمامه شي.

ملا عمر مجاهد سره زما وروستی ملاقات

امريکا ټوله تياري کړې وه چې د افغانستان د اسلامي امارت په خلاف به بريد کوي او ددې له پاره ناټو او نور ډير ملکونه يې هم ځان سره يو ځای کړي وو.

د پاکستان يو څو خرڅ شوي جنرالان او د آی ايس آي امريکايي تربيه شوي څو مشرانو هم د اسلام او پاکستان دښمنې امريکې سره لاس يو کړی و او دا خبره يقيني شوې وه چې امريکا به هر حالت کې کوښښ وکړي چې افغانستان ته ننوځي.

ما په څو مهمو ناستو کې جنرال محمود صاحب ته د پاک پوځ او د آي آيس آي د ځينو داسې دوه مخو چارواکو نه شکايت کړی و خو هغه به راته ويل چې له حوصلې کار واخله. په همدې پورې رايادده شوه په ۱۹۹۸کال د اګست په ۲۰مه نيټه امريکا د خپلې بحري بيړۍ نه لسګونه کروز ميزايل به افغانستان وار کړل. له هغې څخه زيات او کم ۹۰ ميزايل په خوست کې د مجاهدينو په پوځي روزنيزو کمپونو کې ولګيدل او کابو ۶۰ په ننګرهار ولايت کې؛ په دغه بريدونو کې ځينې استادان او د مجاهدينو خاص کماندران هم ټپيان شول.

دهغوی درملنې له پاره چې کله هغه وشوه چې پاکستان ته راوړل شي نو په میران شاه کې باډر بند کړای شو، ټپیان ډېرژوبل وو، ماسره ځینو کشرانو ملګرو اړیکه ونیوله او چا ما هم څومره کوښښ وکړ نو هیڅ چا وخت رانه کړ داسې مې محسوسه کړه، لکه دا هرڅه د امریکا په خوښه کیږي.

بل طرف د طالبانو د اسلامي امارت مشران له خوشالۍ نځېدل چې خدای تعالی ورته یو ځل بیا د جهاد فرصت په لاس ورکړی، ما به چې د اسلامي امارت د مجاهدینو ارادې کتلې او بل لورې د امریکا له ظلم او وحشت خبر وم نو پوهیدم چې امریکا بله څه کوي؟

طالبان ډېر ساده خو ډېر زړور خلک وو، زما اراده وه چې د طالبانو د اسلامي امارت له امیر المومنین ملامحمد عمر مجاهد سره وګورم نو خپل یو تکړه او وفادار شاګرد ته مې ځواب ولیګلو چې ملا صیب سره ملاقات ته راسره لاړ شي.

ملا اختر محمد منصور د شوروي پر وړاندې د جهاد له وخته راسره شناخت و او د طالبانو د اسلامي امارت پرمهال یې په جنوبي ولایتونو کې د کوکنارو او بنګو د کرکیلې او قاچاقبرانو سره اړیکې وې چې اسلامي امارت ته ترې ټاکلې اندازه پیسې راواخلي، ملا اخترمحمد منصور چې اوس د طالبانو د مرکزي شورا غړی هم دی په حقیقت کې دیني عالم نه و، د ملا عمر مجاهد په خبر ترې زدکړې نیمه کې پاتې شوې خو د جهاد شوق او جذبه یې سره نه شوه او د اسلامي امارات مجاهدینو سره یې ملا

وتړله.

یو بل راز هم درته وایم، چرس په افغانستان کې عام دي او اکثره خلک یې په چیلم او سیګرټ کې څکي. د طالبانو یو شمېر کماندېرانو هم څکول خدای ج دې ماته معافي وکړي دهغوی په غوښتنه ما هم څو وارې کش کړي دي چې بیخي یې دنیا راباندې ګرځوله.

افغانستان کې ما ډیر ملایان وکتل چې هغوی چیلم څکي، نسوار استفاده کوي او چرس هم څکي. ملا اختر محمد منصور چې اکثره اړیکه یې د همدې برخې د سوداګرو او قاچاق برو سره وه هم زیات چرس څکل، خو دا کار یې له خلکو پټ کاوه ملا عمر صیب ته روان و چې په موټر کې یې د چرسو سګرټ ولګوه بوی یې په ما بد ولګید ورته مې کړل نن خو زه ملا صیب ته دا شیطانت کوم، هغه راته کړل بارا زه به ورته ووایم چې امام صیب را باندې وڅکل.

ملا محمد عمر مجاهد ته ځکه ګران و چې ډیرې زیاتې پیسې یې اسلامي امارت ته پیدا کولې حتی له عربي هیوادونو یې پیسې راوړلې او د اسلامي امارت په پرمختګونو کې یې خاص کردار و.

ما ورسره د امریکا د پیښې او افغانستان ته د ګواښونو په اړه خبرې وکړې خو هغه ډیر مطمین ښکاریده ویل یې، مونږ انګریز مات کړی، شوروي مو څو ټوټې کړ، په افغانستان کې مو په لنډه موده کې پاټکیان و زغلول، نو امریکا دې هم راشي او خپل زور دې راسره معلوم کړي مونږ سره د خدای

ج نصرت دی او اخر بریا به زمونږ وي. ماته دا خبرې هیله بخښونکې وې خو زړه مې درزیده چې هسې نه امریکا په ریښتیا هم د طالبانو په خلاف برید وکړي که داسې وشو نو د پاکستان ټوله خواري به په اوبو لاهو شي.

له پاکستانه جنرال محمود د څو نورو مهمو چارواکو سره چې ملا محمد عمر مجاهد سره یې ځانګړی شناخت و هم ملتیا کوله، همدا ډول د پاکستان ډېر جید علما او دیني شخصیات، لکه مولانا حسن جان، مولانا سلیم الله خان مفتي تقي محمد عثماني او شیخ الحدیث و القران مولانا شیرعلي شاه صاحبان مل وو، له دې وړاندې هم جنرال صیب له ملاعمر غوښتي وو چې اسلامه بن لادن وسپاري خو ملا صیب یې خبره نه وه منلې، جنرال صیب دا دیني عالمان چې ملا عمر مجاهد ورته ځانګړی احترام درلود همدې له پاره ځان سره راوستي و چې ملاصیب ته قناعت ورکړي چې نړیوال وضعیت خراب دی او امریکا به د طالبانو اسلامي امارت داسې پرېږنږدي نو باید اسامه بن لادن ور وسپارل شي.

ملا عمر صیب ډېر مستحکم و او انکار یې وکړ چې کفر ته به کله هم سر ټیټ نه کړي او تر وروستۍ سلګۍ به وجنګیږي.

په مجلس کې ناستو کسانو وژړل او ملا صیب ته د بریا دعا یې وکړه، د جنرال صیب محمود او نورو مشرانو شونډې هم وچې وې، په ټولو ناستو کسانو خفګان و، جنرال صیب محمود چې ملا عمر صیب ته یې ډېر احترام درلود او په درناوي یې ورسره خبرې کولې زیاته کړه « که زه وم خو انشاالله چې د طالبانو په اسلامي امارت به یرغل نه کیږي او که امریکا

يرغل كولو نو بيابه زه نه يم»

جنرال صيب چې زه يې له زړه احترام كوم خپله وعده پوره كړه او د امريكا له خوا په افغانستان بريد كې د پاكستان په مرسته د احتجاج په توګه يې له خپلې دندې استعفى وركړه.

كله چې را روخصتېدو نو ما ملاصيب ته وويل چې زه هم غواړم تاسو سره پاتې شم، خو ملا صيب راته ويل ته لاړ شه پاكستان ته له دې ځاى ته مونږ ته هلته ډير په ګټه تماميدلاى شې.

ما ملاعمر صيب ته وويل چې په تلو تلو كې يوه مشوره دركوم چې د امريكايانو سره كله هم مخامخ جګړه (Conventional Warfare) مه كوئ، په اسلامي امارت كې داسې مجاهدين او كمانډران شته چې په چريكي جګړه (Guerrilla Warfare) كې به خامخا امريكا ته د سر په كاسه كې اوبه وركړي، ملا عمر صيب وويل: لومړى يې ورسره مخ په مخ معلوموم او كه نه شوه نو بيا ستا مشوره سر په سترګو دا غرونه او دشتې به امريكايانو ته جنهم كړو او دلته په راتګ به يې پښيمانه كړو.

دا سمه ده چې ملا محمد عمر مجاهد زدكړې نه وې كړې خو هغه په سختو شرايطو كې خپله وړتيا ثابته كړه خپل مجاهدين او عام ولس يې د امريكا له ظلم او وحشت خوندي كړ، خو امريكا يې په داسې لومه كې ګيره كړه چې دا دى د ۹ كلونو په تېرېدو سره هم و نه توانيدل طالبان له منځه يوسي.

ملا محمد عمر مجاهد مرګ ته په سترګو کې سترګې واچولې او د دوستان او دښمنانو د فشارونو سره یې سخته مبارزه وکړه، په ۱۹۹۸ کال د سپتمبر په میاشت کې د آی آیس آی د مشر سره د سعودي عرب شهزاده ترکی الفیصل کندهار ته راغلل او د ملا محمد عمر مجاهد څخه یې د شیخ اسامه بن لادن د سپارلو غوښتنه وکړه. د آی ایس آی مشر او سعودي شهزاده په طالبانو د جهاد د مرستو زباد وکړ، چې له کبله یې ملا عمر مجاهد ډیر زیات غوسه شو، بهر ووتلو چې بیرته راغی نو په سر یې اوبه اچولې وې، غاړه یې هم لمده وه، دواړو ته یې مخ کړ: که چرته مې میلمانه نه وای نو داسې سزا به مې درکړی وی چې عمر عمر به مو یاد ساتلای تاسو د امریکا له پاره راځئ او د یو مسلمان غوښتنه رانه کوئ، ملا صیب شهزاده ترکی الفیصل ته پیغور هم ورکړ چې شرم وکړئ چې د خدای ج کور د کعبې تر لمنې مو یهودان او امریکایان راوستلي او اډې مو ورکړي دي.

ملا محمد عمر مجاهد د امارت په وروستیو ورځو کې د یو ښه مذهبي او افغاني رهبر په څېر چلند وکړ او میلماپالنه چې د افغانانو ویاړ او ځانګړی صفت دی هغه یې خرابه نه کړه خپل امارت یې پرې ړنګ کړ خو له خپل قول او خبرې په شا نه شو.

ناين اليون او طالبانو سره زمونږ کړې جفاګانې

ما باور هم نه شو کولای چې هر پيژندلې سترګې به دومره ژر بدلې شي په پاکستان کې پوځي واک تر دې کچې و چې هډو چا د خبرو چانس هم نه راکولو، په طالبانو د روان ظلم او بربريت خلاف چا غږ هم نه کولو، کله چې امريکې غوښتل چې په عراق حمله وکړي نو له ترکيې يې مرسته وغوښته او د اربونو ډالرو د مرستې ژمنه يې وکړه خو ترکې حکومت وويل چې مونږ به خپل پارلمان سره دا موضوع شريکه کړو.

خو زمونږ په هيواد کې پارلمان چرته و؟ سياسي قيادتونه چرته و خو بس هرڅه د يو څو امريکا پرستو په لاس کې وو، ډير هغه مشران چې مونږ سره د افغانستان جهاد په هره صحنه کې شامل وو هغوی د امريکا په لورې ودريدل، ډير هغه جنرالان او کرنلان مې وکتل چې طالبانو ته به يې تر پرونه د اسلامي عازيانو، د محمود غزنوي لښکراو د اصحابو خطابونه کول هغوی د يو بزدل جنرال په څنګ کې ولاړ دي او زمونږ د کلونو کلونو خواريانې او تکليفونه ضايع کوي.

طالبان زمونږ قهرمانان وو، هغوی د پاکستان سره دومره مينه درلوده چې جنرال پرويز يې ورسره نه لري، جنرال پرويز مشرف او څو نورو جنرالانو د څو ډالرو له پاره پاکستان ته يو نوی سرخوږی جوړ کړ او تاسو به وګورئ

چې ددې نا اهله خلکو له امله ډېر ژر پاکستان له کوم بحران سره مخ کيږي.

په خدای ج قسم ما په ورځو ورځو ډوډۍ ونخوړله، له سترګو مې خوبونه والوتل او د افغانستان په غرونو او رغونو کې د پاکستان د بقا له پاره تيرې کړې شيبې مې سترګو ته ودرېدلې، په لومړي ځل مې له ځان سره وويل: چې سلطانه! له ډيرې هوښيارتيا سره هم ونه پوهېدې چې څنګه د يو کافر هيواد له پاره وکارول شوې.

پاکستاني جنرالانو د څو روپيو له پاره د طالبانو کمانډران په امريکايانو خرڅ کړل، په قبايلي سيمو کې د عملياتو اجازه يې ورکړه بلکې مرسته يې ورسره وکړه، او خپلې هوايي اډې يې ور وسپارلې چې اسلامي امارت ړنګ کړي.

په دغه ورځو کې زما د جهاد د وخت يو ملګرى چې زياتره د استخباراتي معلوماتو د کره کولو په برخه کې به يې ډېره مرسته کوله؛ د جنرل مشرف سره په نږدې ماموريت مقررشو.

ما هغې سره خبرې وکړې چې مونږ څه کوو لګيا؟

جنرال شاهد عزيز وويل، مونږ هم نه پوهيږو؛ جنرال صيب مشرف مونږ ته پاکه خبره نه کوي يواځې دومره وايي چې مونږ څه کوو د پاکستان د خير له پاره يې کوو.

ماويل: دا څنګه د پاکستان ګټه ده چې مونږ خپل هوايي ميدانونه

امریکايي پوځیانو ته سپارو، دهغوی استخباراتي مامورینو ته د لویو ښارونو دفترونو د فعالیت اجازه ورکوو، د ناټو لوجیستیکي ټیمونو ته خپله ځمکنۍ لارې ورکوو او وایو چې دا د پاکستان په ګټه ده.

جنرال شاهد عزیز ویل: د کور کمانډرانو په ناسته کې په همدې بحثونه وشول خو یو شمیر چارواکي د مشرف صیب د دریځ ملاتړ کوي او مشرف صیب وایي چې اوس ما له امریکایانو سره وعده کړې او هغوی سره نه شو کولای چې مونږ ځان په مخالفت کې واچوو ګني هغوی به له هندوستان مرسته وغواړي او له افغانستان وړاندې به پاکستان له مخې لرې کړي.

جنرال شاهد زیاته کړه چې مشرف صیب وایي که مونږ له امریکې سره مرسته ونه کړو نو زمونږ اټومي اساسات هم په خطر کې دي.

جنرال شاهد نن هم ژوندی دی ترې کله وپوښتۍ ما یې په دې منطق ډیر وخندل او ورته مې کړل چې تاسو مشرف ته ووایې « ته خپل قوت ولې خپل ضعف بولې» کله چې ته یو اټومي ملک یې څنګه د امریکې پر وړاندې داسې کمزوری چلند کوې.

زما په پاکستان زړه خوږیده په ډیره سختۍ مې د هغه مهال له یو استخباراتي چارواکي سره اړیکه مخ شوه. په دې ورځو کې چې هرڅه کېدل مونږ نه پوهیدو هر څه داسې روان و لکه له وړاندې چې طرح شوي وي.

امنیتي مشر نه مې پوښتنه وکړه چې مونږ د کومو هوکړو او ژمنو پر اساس

له ناټو او امریکا سره ولاړ یو؟

خو خپل هغې قدرمند مشر ماته معلومات رانه کړای شول بلکې وویل چې جنرال مشرف صیب خو وایي چې اوس ما له امریکا سره معاهدې کړي خو داسې هیڅ نشته.

د کولن پاول یوه اړیکه وه او جنرال صیب مشرف او ملګرو یې چې هغه وخت کې په جي، ایچ، کیو کې ناست وو هر څه په سیند لاهو کړل او د امریکا مرستې ته یې ودانګل.

په یوه امنیتي جلسه کې چې کله د جیکب اباد، شمسي، ژوب او... په اړه پوښتنه وشوه چې څه ډول استفاده ناټو او امریکا له دې هوایي اډو څخه کوي؟ نو جنرال صیب مشرف او دهغه هم فکره کورکمانډرانو وویل د ضرورت پر وخت او د محدودو الوتکو او چورلکو له پاره ورکړای شوي، خو ډیر ژر افشا شوه چې څه ډول امریکایي او ناټو ځواکونه له دې اډو استفاده کوي.

بیا مشرف صیب ویلي و چې دا هوایي آډې خو ما د انساني همدردۍ له کبله ورکړې وې چې هسې نه د کومې ستونزې له کبله د الوتکو پایلوټان مړه نه شي.

ماته افسوس راځي په داسې خبرو، یو خوا زمونږ د پروني ورځو د اتلانو او قهرمانانو پر وړاندې امریکا او ناټو وحشت روان کړی و او د پاکستان له پاره زمونږ جوړې کړې ټولې منصوبې له خطر سره مخ وې بل لورې مشرف

صیب او همفکره ملګري يې د څو امريکايي او يهودي پايلوټانو سره د انسانيت خبره کوي.

په ورستيو ورځو کې د طالبانو د اسلامي امارت د مشرانو په منځ کې هم عجيبې کشالې را پورته شوې او ما په لومړي ځل احساس کړه چې يواځې پاکستان نه و چې د طالبانو سره همکار و، بلکې د نړې د نورو ډيرو هيوادونو د استخباراتو ډلې هم فعالې وې او دا اړيکې هم په آي ايس آي او آيم آی کې د دوی د ځينو خواخوږو له منځ ګړي توب راتمنځته شوې وې. دا هغه وخت را برخېره شوې چې کله په ورستيو کې د طالبانو له خوا داسې پرېکړې منظر عام ته راغلي چې په نړيواله کچه يې د اسلامي امارت له پاره خطرات راپورته کول.

په باميان کې د بودا لوړې مجسمې چې کلونه کلونه د طالبانو په واکمنۍ کې ولاړې وې يو دم يې د ړنګيدلو اعلان وشو. د طالبانو په اسلامي امارت کې زياتو مشرانو مخالفت وکړ خو بيا هم ځينې کړی وې چې دا چاره يې عملي کړه.

مولوي متوکل سره په دې اړه زمونږ اړيکه وشوه هغه ډير خوابدی و، ملا رباني صيب يې هم مخالفت وکړ، ملا عبيد الله اخوند ويل دا به مونږ د نړيوالې ټولنې سره په مشکل کې ګيرې کړي.

دا د اسلامي امارت مجموعي نظر نه و بلکې دا کار هغوی ډلو وکړ چې د نورې نړې د استخباراتو له پاره يې د طالبانو په منځ کې کار کولو او زه

ﭙوی شوم چې دلته یواځې مونږ نه بلکې نوره دنیا هم ښکیله ده.

کله کله چې زه په تلویزیون د افغانانو ورونړو نظریات اورم چې دوی په هر کار کې پاکستان خپل دښمن بولي او ملامته کوي یې زه دوی ته وایم چې ستاسو اصلي دښمنان هغه دي چې ځان د دوست په جامه کې در پیژني.

زمونږ د اکثره ملګرو نظر دا و چې په دا ډول یو ګونګ حالت کې مونږ ته نه دي ﭙکار چې مونږ په دې جګړه کې ځان ښکیل کړو، ځکه چې امریکا او ناټو هرڅه په خپله خوښه کول او د کار له کولو وروسته مونږ خبریدو چې امریکا او ناټو څه کوي.

نو ځکه دا جګړه مونږ ته بې معنا وه او مونږ پرته له دې چې د مجاهدینو سره په جګړه کې ښکیل کړي او یوځل بیا راته په افغانستان کې زمونږ دښمن (هندوستان) پیاوړی کړي بل هیڅ نه راکوي.

یو خو د ۱۱ سپټمبر له پیښې وړاندې زمونږ په افغانستان کې نظر ښه نه و بیا چې مونږ د مجاهدینو سره په جګړه کې بوخت شو نو زمونږ سرسختي دښمن چې هر وخت زمونږ له پاره چمتو ناست دی له دې فرصت به استفاده وکړي او په بې لګښته فرصت به مونږ ته یو ګواښوونکی محاذ پرانیزي او ددغه محاذ پر وړاندې مونږ سره یواځې یو داسې پوځ و چې په هغوی مو لګښت نه راتلو، زمونږ سرتیرو تاوان نه لیده خو جګړه زمونږ د بري له پاره کېدله او دغله بې مصرفه لښکر له طالبانو بل څوک نه شو کیدلای.

د سوچ مقام دی کله چې ناټو او امریکایي ځواکونو ته د جیکب اباد او نورو هوایي اډو د سپارلو خبره وشوه نو پرېکړه وشوه چې د پاکستان امنیتي سرتیري د دغه اډو د امنیت ساتنې له پاره هلته ورشي، کله چې امنیتي ډلې هلته لاړې نو معلومه شوه چې له پخوا بهرني سرتیري هلته موجود و او دغه هوایي اډې یې په افغانستان کې د بمباریو له پاره استعمالوې؛ د پاکستان امنیتي سرتیرو چې کله ددغه هوایي اډو د امنیتي کمربندونو جوړولو هیله ښکاره کړه، نو امریکایي سرتېرو منع کړل او ورته یې کړل چې تاسو زمونږ د امنیتي کمبربندونو بیرون امنیت ونیسئ، په خپل وطن کې یې مونږ د بل لاس ته کینولو، اوس تاسو ووایې چې غدار څوک دی؟

امریکا مونږ په جګړه کې ښکیل کړو

په افغانستان کې د کار کولو او دهغې ځای له اب و هوا سره د بلدتیا په سوب ویلی شم چې امریکایي ځواکونو او ناټو چې په کوم ډول د اسلامي امارات په خلاف جګړه پیل کړه دا هیڅ د بریالیتوب لاره نه وه بلکې دوی چې څنګه خپله غواړي هم هغه ډول یې دې جګړې ته دوام ورکړی دی.

په داسې حال کې چې امریکا او ناټو د خپلو ځواکونو لوجیستیکي ضروریاتو له پاره د پاکستان لاره ټاکلې وه او په دې توګه دوی پوځي عملیات هم له دې لارې په اسانۍ او کامیابۍ ترسره کولای شول خو دوی داسې ونه کړل.

بلکې د شمالي اتحاد سره یې لاس یو کړ او له هغې اړخه یې طالبان د

توري بورې او جنوبي ولايتونو په لور په شاتګ ته مجبور کړل. امريکا او ناټو د خپلې محاسبې له مخې د جګړې تکتيک همدا ډول غوره کړ او له دې لارې يې غوښتل چې طالبان، القاعده او د منځنۍ اسيا مجاهدين پاکستان ته دننه کړي. مجاهدين چې په ختيځو سيمو کې د جګړو له موقعيتونو خبر و نو زياتره يې د تورې بورې په لور لاړل خو هلته د امريکا استخباراتي سازمان هم پوره بلدتيا درلوده له سختو بمباريو وروسته مجاهدين اړ شول چې په ډيورنډ باندې پاکستان ته را واوړي.

که امريکا د پاکستان او جنوبي ولايتونو څخه جګړه شروع کړی وی نو کولای يې شول چې طالبان محاصره کړي او خالي سلاح يې کړي خو داسې ونه کړل. ددې له پاره چې پاکستان غافل ګير کړي او ملامتيا پرې واچوي وخت ناوخت به يې په دې اړه تشويشونه هم شريکول.

يوه ورځ امريکايي جنرال او د CENTCOM قوماندان ټومي فرينکس په (جي، ايچ، کيو) کې زمونږ ښاغلو ته په ډيره ستغه لهجه وويل« خپل ډنډ مو له مګرمچ(سمندري داړونکی حيوان) پاک کړئ چې ستاسې ماهيان ونه خوري، دا زمونږ او تاسو دواړو له پاره ډيره تاوان اړوونکې تمامېدلای شي.»

جنرال ټومي فرينکس له مګرمچانو مطلب مجاهدين وو او له ماهيانو يې مطلب زمونږ خلک وو. همدا وو چې جنرال مشرف امر وکړ سرحدي سيمې تر کلک څار لاندې ونيسی په چمن باډر او ځينو نورو سيمو کې يو شمير عرب مجاهدين ونيول شول او د تحفو او ډاليو په بدل کې

امریکایانو ته وسپارل شول.

بله د مزې خبره دا وه چې امریکا له پاکستانه د مجاهدینو لیست وغوښت او زمونږ پوځ ته یې وویل چې په پاکستان کې د بهرنیو مجاهدینو یو راجستریشن وکړئ، په دې کې یې پاکستاني لوري ته وویل چې د افغان طالبانو راجستر کولو ته ضرورت نیشته، نو که امریکا او ناټو په ریښتیا د ترهګرۍ په خلاف جګړه کولای او کومه ډرامه یې مخ ته نه وړلی نو ولې یې داسې دوه مخې پالیسي عملي کوله؟

زه چې وایم امریکا همدا غوښتل چې پاکستانی پوځ له مجاهدینو سره په جګړه کې ښکیل شي نو سلګونه شواهد لرم. دوی چې کله هم په پاکستان کې د مجاهدینو خلاف عملیات کول پوره او بشپړ معلومات یې مونږ ته نه راکول، حتا تر ډیره یې د عملیاتو نقشه هم زمونږ افسرانو ته نه سپارله، له همدې کبله ځینې ډیرې دردونکې پیښې وشوې.

یوه ورځ د لسګونو پاکستاني سرتیرو په ملتیا امریکا په یو کور د عملیاتو غوښتنه وکړه، هلته له ورتګ وروسته یو سړی له کور راووتلو، ورته وویل شول چې مونږ غواړو کور تلاشي کړو، سړي وویل چې یوه شیبه راکړې تر څو ښځې او کوچنیان یوې څنډې ته کړو، کله چې سرتیرو ته د کور دننه کېدلو وویل شول له هغې خوا پرې ډزې وشوې او زمونږ لسګونه سرتیري ان شول، د شپې تر ناوخته جګړه وشوه خو له جګړې وروسته معلومه شوه چې بهرني مجاهدین په تېښته بریالي شوي.

نو تاسو اوس ووایې چې د امریکا په خبر له جنګي ټیکنالوجۍ برخمن هیواد څنګه دا ډول تکتیک ټاکلی شي، خو ښکاره ده له دا ډول کارونو یې مقصد د پاکستان خرابول مراد دي. او بیا دا سلسله تر دې را ورسیدله چې په قبایلي سیمو کې یې طالبان جوړ کړل. هم هغه دفترونه او ځایونه چې مونږ سي آي ای ته ورکړي و د پاکستان خلاف یې وکارول، دا چې په قبایلو کې وو دا طالبان نه و، سمه ده زمونږ ډیر شاګردان هم دلته وو، سلګونه داسې اسناد او شواهد شته چې دلته (را) د امریکا CAI او حتی اسراییلي استخبارات ښکیل وو.

امریکا برناحقه په مونږ یو جګړه را وتپله چې له کبله یې نن پاکستان له ډیرو سختو حالاتو سره مخ دی، زمونږ باور، زمونږ اقتصادي حالت او نړۍ سره زمونږ اړیکې اوس د امریکې په رحم و کرم دي او تر ټولو غټه خبره دا چې پاکستان له نړیوال سیاسي سستمه د غلطو پالیسو او د امریکې د دوه مخې له مخې په وتلو دی.

امریکا او هندوستان غواړي چې په سیمه کې د پاکستان ځای افغانستان خپل کړي، افغانستان له پاره یې له ضرورت زیات سل ګونه زره پوځ جوړ کړ. امریکا او هندوستان په پټه NDS ته میلونونه ډالر ورکوي، جدید استخباراتي وسایل ورکوي او هلته یې د پاکستان مخالفو افرادو ته ځای ورکړی دی چې ټول وخت د پاکستان د بربادۍ پسې لګیا دي.

د امریکا د کشمیر مجاهدین د هندوستان د خوشالولو له پاره په پاکستان حکومت باندې له منځه یوړل، او اوس هیلري کلټن لګیا ده د افغانستان د

خوشالولو له پاره په پاکستان تور پورې کوي چې ګونډې دا هرڅه پاکستان کوي.

په قبایلي سیمو کې بمبارونه وکړل، خلک یې بې ستره کړل حال دا چې د قبایلو یو خپل کلتور او رسم رواج دی او دهغې ماتول نه شي برداشت کولای ځکه خو قبایلو کې د پاکستان خلاف ذهنیت عام کړای شو.

افغان باقی کوهسار باقی

الحکم لله والملک لله

کابو لس کاله تیر شول خو امریکا او ناټو اوس په دې خبره اعتراف کوي چې دوي د افغانستان په غرونو کې بند پاتې شوي دي. دوی فکر کولو هغه تیروتنې چې له شوروي او انګریزانو په دې خاوره د جنګ پرمهال شوي دي دوی به یې نه تکراروي او د همدې له پاره یې د ټولې نړۍ لښکر له ځانه سره راټول کړ او د نویو وسلو بارې یې په افغانستان کې د جګړې له پاره راوړې. د خپلو پوځیانو د جګړې پر ځای یې په میزایلو او ډرون الوتکو تکیه وکړه او همدا د دوی د ناکامۍ سبب شو. بل طرف افغانستان کې بهرني سرتیري جګړې ته چمتو نه دي ځکه چې هغوی سره د جګړې له پاره کوم هدف نشته او هغوی اوس په دې پوهیږي چې امریکا د ترهګرۍ خلاف مبارزه نه کوي بلکې د خپلو ګټو له پاره په مسلمانانو زور زیاتي او وحشت ته یې لاس اچولای دی. له همدې کبله په تیرو زیاتو کم لسو کلونو کې د امریکا او ناټو زرګونه سرتیري مړل شول، او زرګړونه یې زخمیان شول، افغانستان ته په امریکایي پوځي لیکو کې راغلې سرتیرې

نجونې د تېښتې لاره لټوي دا بهانه کوي چې د جګړې پرمهال د نارینه پوځیانو سره د دوستۍ له امله اوس اومیندواره شوې دي، داسې چټل، بدکرداره او منحوس خلک کله د افغان مجاهدینو پر وړاندې جګړه کولای شي؟

دا سمه ده چې افغان مجاهدینو سره سمه او نوې وسله نشته خو دوی سره کلکه عقیده، ازادۍ سره مینه او ایمان دی چې له امریکایي وسلې زیات قوي دی.

بل دا چې افغان مجاهدین د ۳۰ کلنې جګړې تجربه له ځان سره لري او پوره یو نسل یې په جګړه کې را لوی شوی دی نو ددې جګړې د ګټلو راز او لارې چارې ورته معلومې دي.

امریکا هڅه کوي خپله ناکامي د ډالرو د رشوت په ورکولو پټه کړي خو زه چې د افغان قوم سره څومره نږدې پاتې شوی یم او تر کومه راته افغان مجاهدین معلوم دي دوی به کله هم خپله ازادي خرڅه نه کړي او تر وروستۍ ورځې به دوی له امریکا سره وجنګیږي او انشاالله دخدای ج په مرسته به دوی امریکا ته ماتې ورکوي او لکه د روس به شرمیدلي له افغانستانه ځي.

د روسیې خلاف په جهاد کې کابو یو نیم میلیون افغانان ان شول او سل ګونه زره معلوم خو دوی په شا نه شول او خپل سرونه یې په لاسونو کې ونیول او د روس په خلاف وجنګیدل؛ دا سمه ده افغانانو سره ډالر او

وسلې نشته خو د خپلو سرونو د قربانۍ برخه کې هيڅ بخل نه لري.

دا چې اوس دوی له افغانستانه د وتلو کومه خبره کوي او کومه نيته ټاکي په حقيقت کې دا ځان له پاره د وړو پوځه ږدي او خوړلې ماتې په دې سره نه شي پټولی.

روس سره چې په جګړه ځومره مصرف راغلی و له هغې څو چنده زيات لګښت تر اوسه پورې امريکا په افغانستان کړی دی خو هيڅ لاسته راوړنه نه لري بلکې ورځ تر بلې ورته افغان مجاهدين ګواښوونکي کيږي او لرې نه ده چې لوښي کالي به له افغانستان بار کړي او له يو سخت شکست سره به مخ شي.

زه د پاکستان حکمرانانو ته وايم چې د امريکا له شکست وروسته به تاسو هم له يو سخت حالت سره مخ شئ نو ښه خبره دا ده چې د خپلو تيروتنو جبران وکړئ او افغان مجاهدينو سره چې د پاکستان مخلص دوستان دي ودريږئ.

په پوځ او د پاکستان په امنيتي ادارو کې زه سلګونه ځوان افسران پيژنم چې پاکستان له پاره هر ډول قربانۍ ته چمتو دي او هغوی کولای شي چې د افغان مجاهدينو زړونه لاسونو ته راوړي.

اوس مهال مجاهدين د امريکا او ناټو سره په يوه چريکي جګړه بوخت دي چې امريکا به کله هم دا جګړه ونه ګټي او نه هم د امريکا له ملاتړ پرته افغان حکومت دوه ورځې پاتې کيدلای شي، نو مونږ نه بايد طالبان او د نورې نړۍ

Download From; Aghalibrary.com

مجاهدین د ځان له پاره دښمنان کړو.

زما د خپلو کور کماندړانو او په پوځ کې چې کوم اعلی چارواکي دي دا هیله ده چې دوی به په خپلو ادارو کې د خرڅ شویو جنرالانو او چارواکو په خلاف ودریږي چې د چا له کبله پاکستان د تباهۍ سره مخ کېدونکی دی.

زه دا باور در کوم چې که د څو نورو کلونو له پاره افغان مجاهدین د امریکا پر وړاندې ودریدل، په سیمه کې به د پاکستان بیرغ تل هسک پاتې شي، او ددې کار له پاره یواځې پاکستان نه بلکې د سیمې ډیر هیوادونه داسې شته چې لاس یو کړي او امریکا له دې سیمې وشړو، څومره چې د ډیر وخت له پاره امریکا په افغانستان کې پاتې کیږي هغومره زیات مشکلات به د پاکستان له پاره په سیمه کې جوړیږي.

د ۱۱ سپتمبر له پیښې وروځه زمونږ مشران په بشپړه توګه د امریکا پر وړاندې په سجده شول، کله چې د کومې قافلې مشر کیدړ وي نو هغه ټوله قافله د کیدړانو په څېر کړي. زمونږ مشران نهایت بزدل او له ملي غیرته بې برخې خلک وو، ما د نړۍ په تاریخ کې نه دي کتلي چې په یو ټلیفون دې څوک چاته تسلیم شي او هرڅه دې دهغه په خوښه کړي.

اوس تر یو بریده حالات بدل شوي، نړۍ د امریکا په ارادو او عزایمو پوهیدلې او د سیاسي بصیرت تقاضا دا ده چې امریکا ته په سترګو کې سترګې واچولای شي او د پاکستان د بقا له پاره یې پر وړاندې ودریږي که زمونږ اوسنی قیادت او چارواکي دا جرات وکړي زه امید لرم چې ګټه به د پاکستان وي او ډیر نور هیوادونه به پاکستان سره له امریکا د ښه ملګر تیا لاس را اوږد کړي.

Download From; Aghalibrary.com